

LIITTOUTUNEIDEN MAIDEN SOTAVOIMIEN RETKI RANSKAN RANNIKOLLE

ON OSOITTANUT MAIHINNOUSUN TÄYSIN MAHDOLLISEKSI JA PALJASTANUT SAKSALAISTEN VALHEET HEIDÄN RANNIKKOPUOLUSTUKSENSA VOITTAMATTOMUUDESTA

Kajoten hiljattain Ranskan rannikolle tehtyyn hyökkäykseen „Daily Telegraph and Morning Post“ kirjoittaa, että „tämä pienoiskoossa suoritettu maihinnousu on saavuttanut tarkoituksensa“ ja että „saksalaisten rannikkopuolustuksen voittamattomuus on osoittautunut samanlaiseksi valheeksi kuin aikaisemmin paljastettu Hitlerin kerskailu herruudesta ilmassa“.

Saksan fascistien suunnitelma

EUROOPAN KANSOJEN
HÄVITTÄMISEKSI
MAAN PINNALLA

Puolivirallinen saksalainen aikakauslehti „Zeitschrift für Politik“ julkaisee artikkelin, jossa vaaditaan miehityksen Euroopan kansojen täydellistä tuhoamista. Kirjoituksessa, jonka kirjoittaja on eräs Saksan n.s. „oikeuslaitoksen“ johtomies, sanotaan:

„Eräät kansat voivat orjina olla vaarallisia „korkeammalle rodulle“. Historian kokemus osoittaa, että vieraan kansan ja sen kulttuurin täydellisen tuhoaminen ei ole ristiriidassa elämän lakien kanssa, jos tuo tuhoaminen on todella yleistä“.

Natsien uskoon kääntyneet Suomen hallitusherrat, joiden raamattuna on nyt Hitlerin kirja „Mein Kampf“ (Taisteluni), tietävät mainiosti, että Suomen, Unkarin, Romanian y.m. „ala-arvoisten“ kansain hävittäminen maan pinnalta kuuluu heidän rivo- ja seinähiullun oppi-isänsä niisanottuihin „aatteisiin“. Hitlerin suomalaiset opetuslapset, Mannerheimit ja muut ovatkin panneet parastaan ehtiäkseen Horthyn ja Antonescun edelle oman kansansa tappamisessa — saksalaisten suurristien ja muiden „korkeiden“ prenikoiden toivossa.

Tukholma. Sanomalehti „Sociala Demokratien“ lausuu johtavassa kirjoituksessaan: „Hyökkäys Dieppen seudulle osoitti, että maihinnousujoukkojen hyökkäys Ranskan rannikolle on täysin mahdollinen, vaikka Saksan propaganda onkin viime aikoina vakuuttanut päinvastaita. Tämä retki merkitsee mitä arvokkainta kokemusta, joka on saatava saksalaiset ajattelemaan asemaansa“.

„Eihän nyt saa vapaasti kirjoittaa“

Erään kaatuneen sotamiehen taskusta on löydetty seuraava kirje, jonka kirjoittaja on hänen äitinsä Hangaskylästä:

„Rakas poikani! Rupesin kirjoittamaan, vaan eihän sitä tiedä, mitä kirjottais, sillä eihän nyt saa vapaasti kirjoittaa. Laittais sinulle paketin, mutta kun ei ole mistä laittaa. Toivon sulle korkeimman varjeluksen. Äitisi“.

Sen pituinen oli äidin kirje. Kuten näkyy, hänellä olisi ollut pojalleen paljonkin kertomista, mutta hän ei uskaltanut sitä tehdä, peläten vainoamista niiden virkaherrojien taholta, jotka raastasti uhkaillen ovat moneen toviin varoittaneet, että rintamalle ei saa kirjoittaa mitään „ikäviä asioita“.

Sellainen on se Suomenmaassaan pystytetty hitleriläinen „uusi järjestys“. Näiden ja kurjuuden kourissa kamppaileva vanha äiti ei uskalla kertoa pojalleen kodin kuulumisia, tietäen, että totuuden puhuja raahataan ohranan komeroihin. Ja kun ei taas osaa valehdella herrojen mieliksi, niin ei jää muuta neuvoksi kuin lopettaa kirje alkunsa.

Neuvostoilmapvoimien hyökkäys Varsovaan, Itä-Preussiin ja Ylä- Sleesiaan

Suuri neuvostolentokoneiden yhdistelmä pommitti elokuun 21 päivää vasten yöllä saksalaisten sotilaallisia ja sotatouluuskohteita Varsovassa sekä myöskin useilla Itä-Preussin ja Ylä-Sleesian seuduilla. Pommitus aiheutti Varsovassa paljon tulipaloja, samoin Itä-Preussissa ja Ylä-Sleesiassa syttyi paljon tulipaloja ja tapahtui voimakkaita räjähdyksiä.

Kaikki pommitukseen osallistuneet lentokoneet palasivat lähtöasemiinsa.

SELVÄ VASTAUS

Eräaseen torppaan Kokemäellä rupesi kansanhuoltovirkamiehellä rohkutukseen elintarpeita n.s. puolustavoimien tarpeisiin. Röyhkeään tapauksessa he tiukkasivat torpan emännälle, että tämän pitää näyttää heille kaikki torpassa oleva viljan ylijäämä.

Napakka torpan emäntä nosti laameensa ylös ja vastasi herroille: „Tuossa on teille ylijäämää“.

OSUI OIKEAAN

Surkeata loppuaan aavisteleva Hitler päätti tiedustella kohtaloaan pöytävaajalta. Hän pukeutui autonkuljettajaksi, ettei povaaja tuntisi häntä. Povaajan ennustus autonkuljettajaksi naamioituneelle „fyyrerille“ oli seuraava:

„Teidän edessänne on pelkkää ristiä, ikävyyttä ja onnettomuutta. Ensimmäistä loppuu bensiini, sitten katkoo akseli ja loppujen lopuksi teiltä otetaan ajokortti pois ja teistä tulee virkaheitto“.

MUUTOS PAREMPAAN PÄIN

Saksan natsijehut ovat alituisesti huolestuneita siitä, että Saksan kansan keskuudessa on liian paljon pessimistejä, s.o. ihmisiä, jotka eivät usko Hitlerin voittoon. Tästä asiasta tapahtui Hitlerin ja hänen propagandaministerinsä Göbbelsin välillä seuraava keskustelu:

Hitler: „Kuinka on pessimistien me laita? Onko mitään toivoa heidän parantumisestaan?“

Göbbels: „On kyllä, minun suurjohtajani. Aikaisemmin he hoksivat: „Voi, voi! Hitler häviää tässä sodassa“, mutta nyt he sanovat: „Hurra! Hitler häviää tässä sodassa!“

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 90
1942

RINTAMALEHTI

Tiistaina
syyskuun 1 pnä

**Punaisen armeijan joukot ovat siirtyneet hyökkäykseen
Länsirintamalla ja Kalininin rintamalla sekä murtaneet
vihollisen puolustuslinjan**

**SAKSALAISET ON HEITETTY 40—50 KILOMETRIÄ
TAAKSEPÄIN**

Noin 15 päivää sitten osa Länsirintaman ja Kalininin rintaman joukoista siirtyi Rshevin ja Gshatskin—Vjasman suunnalla hyökkäykseen.

Vihollisen puolustuslinja murtui joukkojemme iskuista jo hyökkäyksen ensi päivinä 115 kilometrin levyisellä rintamalla. Kehittäen hyökkäystä ja antaen viholliselle herkeämättömiä iskuja neuvostojoukot ovat lyöneet hajalle 161., 342., 292., 129., 6. ja 256. saksalaiset jalkaväkidivisioonat, 14. ja 36. moottoroidut divisioonat ja 2. hyökkäysvaunudivisioonan, aiheuttaneet tuntuvia tappioita 1. ja 5. hyökkäysvaunudivisioonalle sekä 328., 183. ja 78. jalkaväkidivisioonalle. Mainituilla suunnilla on saksalaisten joukkojen rintama heitetty 40—50 kilometriä taaksepäin.

ELOKUUN 20 PÄIVÄÄN MENNESSÄ MEIDÄN JOUKKOMME VAPAUTTIVAT 610 PAIKKAKUNTAA, NÄIDEN JOUKOSSA MYÖSKIN SUBT-SOVIN, KARMANOVON JA POGORELOJE - GORODISHT-SHEN KAUPUNGIT.

Mainittujen sotatoimien aikana meidän joukkomme ovat epätaydelisten tietojen mukaan saaneet seuraavan sotasaaliin: 250 hyök-

„Suomalaisen“ sotaherran yksinpuhelua

Carl Gustaf Mannerheim: „Sapperment, saatansnamma ja pärkele! Minä ei näke vielä se Vienan meri. Tämä kasa olla liian pieni. Siinä olla 200.000 pääkallo, mutta pitää olla kaksi miljoona pääkallo. Minä takto nähdä tämän kasan päältä se Suur-Suomen luonnollinen raja“.

(Jatkuu 2. siv.)

Punaisen armeijan ...

(Jatkoa 1. siv.)

käysvaunua, 757 tykkiä, 567 kranaatinheitintä, 1.615 konekivääriä, 929 panssaritorjuntakivääriä ja konepistoolia, 11.100 kivääriä, 17.090 miinaa, 2.311.750 kiväärinpatruunaa, 32.473 tykinammusta, 65 radioasemaa, 2.020 autoa, 952 moottoripyörää, 1.969 polkupyörää, 52 traktoria, 37 keittiötä, 340 kääryä, 75 ammus-, vaate- y. m. varastoa.

Sen lisäksi meidän maa- ja ilmavoimamme ovat tuhonneet: 324 hyökkäysvaunua, 343 tykkiä, 140 kranaatinheitintä, 348 konekivääriä, 2.040 autoa ja 690 kääryä.

Ilmataisteluissa ja ilmatorjuntatyöskentellessä on ammuttu alas 252 lentokonetta; lentokentillä on tuhottu ja vaurioitettu 290 konetta.

KAATUNEIDEN SAKSALAISTEN SOTAMIESTEN JA UPSEERIEEN LUKUMÄÄRÄ NOUSSEE 45 TUHANTEEN.

Jauhaen murskaksi saksalaisten fascististen divisioonien elävää voimaa, hävittäen ja vallaten huomattavan osan sen teknillisistä taisteluvälineistä meidän joukkomme käyvät edelleenkin kiivaita taisteluja. Taisteluja käydään RSHEVIN kaupungin läidillä.

Taisteluissa ovat kunnostautuneet kenraalien LELJUSHENKON, FEDJUNINSKIN, HOSININ, POLENOVIN, REITERIN JA SHVETSOVIN joukot.

Saksalaisten rintaman murren järjestäjät ovat armeijakenraali SHUKOV ja kenraalileversti KONEV.

NEUVOSTOLIITON
TIEDOITUSTOIMISTO.

HITLERIN JA KUMPPANIEEN ROSVOPESÄN AMMATTIVALEHTELIJAT

Saksan radio on levittänyt sellaista „Berliinin arvovaltaisten sotilaspiirien“ ilmoitusta, että Neuvostoliiton ilmavoimat ovat elokuun 15 ja 25 päivän välisenä aikana Königsbergin, Danzigin ja Itä-Preussin muihin kaupunkeihin tekemiensä ilmahyökkäysten aikana muka menettäneet 136 lentokonetta. Todellisuudessa eivät Neuvostoliiton ilmavoimat ole menettäneet Itä-Preussin kaupunkien sotilaallisia kohteita vastaan tekemiensä ilmahyökkäysten aikana ainoatakaan konetta. Oli tapaus, että yksi kone ei palannut aikanaan tukikohtaansa ja sen luultavasti tuhoutuneen, mutta sekin löytyi myöhemmin. Hitlerin ja kumppanien rosvopesän valehtelijain tekaisema väärä ilmoitus on ensiksikin vakuuttavin todistus niiden hyökkäysten tehokkuudesta, joita neuvostoilma-voimat ovat tehneet Saksan kaupunkien sotilaallisia kohteita vastaan, ja toiseksi se osoittaa, että Saksan ilmapuolustus on voimaton estämään näitä hyökkäyksiä.

Neuvostoliiton ilmavoimien hyökkäykset saavat aikaan sen, että saksalaisten sotilaallisia kohteita lentää ilmaan, ne palavat, väestö kärsii suuria menetyksiä, mutta neuvostoilma-voimat eivät kärsi menetyksiä. Saksan sotilasjohdon täytyy yrittää jos jotain keinoa selviytyäkseen tilanteesta ja pettää Saksan väestöä. Kun venäläisillä ei todellisuudessa ole menetyksiä, on niitä keksittävä; jos Saksan kaupunkien ilmapuolustus on heikko eikä kykene tekemään mitään meidän lentokoneillemme, niin on yrittävä hukuttaa niitä valehtelijain mustetölkkiin. Ja he yrittävät hukuttaa niitä. Mutta se on hyödytöntä hommaa. Saksalaisia, jotka kärsivät menetyksiä meidän ilmahyökkäyksistämme, auttavat „Berliinin arvovaltaisten sotilaspiirien“ lausunnot yhä vähän kuin sinappikääreet kuollutta, mutta neuvostolentokoneet, jotka ovat osallistuneet hyökkäyksiin ja pysyneet vahingoittumattomina, tulevat edelleenkin jatkamaan noita hyökkäyksiä.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

P a k i n a

Ihmissyöjä lotan hahmossa

FANNY EI SAANUTKAAN PÖRÖLTÄ
POLITRUKIN PÄÄNAHKAA

ERÄÄN surmansa saaneen tuntemattoman suomalaisen sotamiehen taskusta löytyi jo viime vuoden marraskuun 21 p:nä päiväty kirje, jonka lähettäjä on muuan helsinkiläinen lott, Fanny nimeltään. Tämä Fanny tekee „rakkaalle“ Pörölle (se on kaatuneen sotamiehen lempinimi) ylitsevuotavaisten „isänmaallisten“ ja aistillisten purkausten jälkeen seuraavan tilauksen:

„Tuo sitten se politrukin
päänahka minulle tuliaisiksi,
nänkuin intiaani valkoisen
miehen päänahkan“.

kin päänahka jäi saamatta — ainakin Pöröltä. Tämä „intiaani“, joka hurjan Fannynsa yllyttämänä lähti politrukin päänahkaa metsästämään, sai ansaitun palkkansa. Hän pääsi suorastaan rikosten komppaniaan. Häneltä jäi siis nauttimatta se lemmeinen kuma, jota Fanny lupasi hänelle tarita palkinnoksi jalkainsa juureen lasketusta politrukin päänahasta.

Fannyn tapainen verenhimoisen ja muutenkin „paljokas“ naaraslahtari ei ole tietysti mainittu pitkäkään aikaa maasta.

Neuvostoliiton ilmavoimat pommittaneet kymmentä Saksan kaupunkia

Elokuun 27 päivän vastai-
pöytä yöstä neuvostoilma-voimien yhdistelmät pommittivat Berliinin, Danzigin, Königsbergin ja muiden Itä-, Kallio- ja Keski-Saksan kaupunkien sotateollisuuskohteita.

Pommitus aiheutti Berliinissä 9, Danzigissa 9 ja Königsbergissä 10 tulipaloa, joita seurasivat voimakkaat räjähdykset.

Muissa Saksan kaupungeissa (Stettin, Stargard, Trepow, Fürstenwalde, Tilsit, Stolp, Schneidemühl) syttyi tulipaloja ja tapahtui räjähdyksiä.

Odottamaton isku

Eräänä yönä elokuun loppupuolella komentaja Smilykin pun-armeijalaiset tunkeutuivat tunkeutuen vihollisen selustaan ja selkäpuolelta hyökkäsivät odottamatta 137. saksalaisen ilmaväkirykmentin aseisiin.

Huolellisesti valmistetun ja täysin suoritettua hyökkäyksen tuloksena oli 90 surmattua fascistisotilasta.

MITEN NEUVOSTOMAAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

Karjalan sissit lyövät vihollista

Sissipäällikkö P:n johtama sissiosasto teki rohkean hyökkäyksen erälle rautatieasemalle vihollisen selustassa. Sissit räjäyttivät 3 ampumatarvikkeiden varastoa sekä vaihteet radalla ja tuhhosivat suuren määrän vihollisen sotamiehiä.

Heinäkuun 19 päivänä hilleriläiset ja heidän suomalaiset apurinsa vihkivät juhlamenoin uuden 70 metrin pituisen rautatiesillan. Seuraavana yönä sissipäällikkö P:n sissit räjäyttivät tämän sillan. Muutaman päivän kuluttua saman sissiosaston reippaat sissit suistivat kiskoilta vihollisen sotilasjunan, joka kuljetti ampumatarvikkeita, ja surmasivat 78 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

30.000 SISSITAISTELIJAA
KREIKASSA

Kreikkalaisten isänmaanystävien taistelu miehittäjiä vastaan voimistuu. Sissitaistelija joukko on kasvanut 30.000 henkeen.

ITÄMERENMAIDEN URHOOLLISIA POIKIA

Rinnan venäläisten kanssa Punaisen armeijan riveissä taistelevat myöskin Itämerenmaiden parhaimmat pojat. Urhoollisesta taistelusta saksalaisia vastaan useat heistä on palkittu Neuvostoliiton kunniamerkeillä.

Latvian kansan poika Janis Wilhelms on yksi kuuluisimpia Punaisen armeijan tarkka-ampujia. Tämän sodan aikana hän on surmannut taistelussa 152 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Wilhelms kantaa rinnassaan Neuvostoliiton sankarin kunniamerkkiä.

Uljas virolainen lentäjä majuri Puusepp on tehnyt tämän sodan aikana yli 50 lentoretkä kauas saksalaisten selkäpuolelle. Yhdessä muiden neuvostolentäjien kanssa hän osallistui m.m. Königsbergin pommitukseen. Neuvostoliiton hallitus on antanut majuri Puusepille Neuvostoliiton sankarin arvonimen.

Taavetti Tietäväinen.

Kantansa kullakin

„Kyllä ne nuo meidän hallitusherrat on eri himphamppuja ja lökäpöksyjä miehikseen“.

„Kuinkas sinä voit noin räikeästi arvostella niin korkeita viskaaleita? Miten sinä perustelet tuollaiset uskalletut väitteet?“

„No kun ne Mannerheimit ja muut sun Tannerheimit, Rydit ja Rangellit ja piruko niiden kaikkien nimiä muistaa, aina vaan soutaa ja hucpaa, ottaa ja antaa, lupaa ja leuhkii ja siten ne taas syö sanansa ja oksennuksensa. Lomaakin luvataan aina vaan, mutta eipäs vaan tipu. Ja kuinka monen monta kertaa ne on lyöneet kätensä hyhhyyn, kun ne on leuhkineet sodan loppumisesta. Kun saksammi sanoi viime kesänä, että sota loppuu kuudessa viikossa, niin nämä perässä, että juu, sota loppuu kuudessa viikossa. Kun saksammi sanoi marraskuussa, että Punainen armeija on nyt lopullisesti lyöty ja murskattu, niin nämä perässä kulkun suorana, että juu, bolshevikit on nyt lopullisesti lyöty ja murskattu. Ja sitten kun saksammi rupesti vikisemään, että siitä tulikin talvisota,

niin nämä püpitää perässä että joo, ottiatuota, talvisotahan siitä tuli. Ja kun Hitler sanoi, että kevättyökäys, niin Mannerheimi kans sano, että nyt sitä lähtään kevättyökäykseen, vaikka helvetin hyvin tietää, että Suomen armeijalla ei nyt enää hyökätä Punaista armeijaa vastaan, ei keväällä eikä kesällä, ei syksyllä eikä talvella, ja jos hyökätään, niin sontaa tulee. Se näkyy olevan niin, että kun saksammi leuhkasee mitä sylki suuhun tuo, niin nämä äijät leuhkasee perässä. Jos Suomi on riippumaton maa, niinkuin sitä uhotaan, niin miksei sen hallitusherroilla ole koskaan missään asiassa mitään omaa kantaa?“

„No, no, onhan niillä sentään kanta“.

„Helvetinkö kanta se on, joka sätkyttelee ja rullaa sinne sun tänne, niinkuin hullun varvas mielettömän suussa? Mikä kanta se on, kun Helzingissä yskästään sitä, mitä Berliinissä rykästään ja kun valehdellaan niin että korvat heilu, luvataan ja leuhkitaan ja sitten taas syödään sanat aivan kuin muina miehinään?“

„Kanta se on sekin. Nimitäin ropakanta“.

Ero venäläisen ja saksalaisen sotamiehen välillä

Tunnettu amerikkalainen sotilaskirjailija Elliot kysyy: Mitä saksalainen sotamies ajattelee nähdessään, miten Donilla kaatuu tuhansittain saksalaisia sotamiehiä, hukkuu jokeen, jonka vesi on muuttunut verestä punaiseksi.

Elliot jatkaa: „Mitä ajattelee venäläinen, sen me tiedämme. Vihollisen ruumis haisee hyvälle, on eräs Ranskan kuningas sanonut. Kun venäläinen kuolee, niin hän tietää, minkä puolesta hän uhraa henkensä. Mutta mitä ajattelee saksalainen sotamies, joka ei ole fascistisen propagan-

dan myrkyttämä? Ehkä hän kysyy itseltään: Miksi minä olen täällä? Muutaman minuutin kulluttua minua mahdollisesti ei enää ole elävien joukossa tahi uin omassa veressäni. Saksalainen sotamies näkee, että venäläinen ei anna milloinkaan orjuuttaa itseään. Ehkä hänelle selviää, että Saksan kansan on elettävä rauhassa naapureittensa kanssa. Silloin hänen on tultava myös siihen johtopäätökseen, että nykyinen Saksa on tomppelien käsissä.

Kysymykseen, miksi saksalainen sotamies sittenkin yhä tais-

Varokaa ohranoita!

Eräs Punaisen armeijan vangiksi vapaaehtoisesta tautunut Suomen armeijan sotamies kertoo:

VIIME aikoina on sekä rinta- että selustassa lisääntyneen huomattavasti kaikenlaisten tautien kiihoittien ja nuuskijoitten määrää, mikä johtuu rintamakarkureista ja metsäkaartilaisten lukumäärän kasvamisesta. Turun postissa, missä metsäkaartilaisten määrän on viime aikoina erittäin sesti vilkastunut, yrittävät viranomaiset ohranakytönsä avulla saada selville metsäkaartilaisten olinpaikat ja heidän avustajansa. Kun on tullut tavaksi, että taliset kuljettavat metsäkaartilaisten ruokaa sekä muuten auttavat heitä, on ohrana alkanut hettää omia nuuskijoitaan metsiin muka marjastamaan ja si- nestämään.

Aurassa asustavat ohranat Erkki Lähde ja hänen vaimonsa Liisa Lähde ovat tulleet „kuuliksi“ juuri tällaisista „marjastuksista“. Kun talonpojat kuljettavat metsäkaartilaisille ruokaa jätteen sovittuun paikkaan, niin Erkki ja Liisa Lähde löysivät ruokaa ja popsivat metsäkaartilaisille tarkoitettua eväät omiin suihin. Ohrana Feliks Sipilä on lähetetty käyttämään kotonaan piilekkeitä karkureita. Tuo ohrana yrittää läskipalan, viinaryypyn yms. lahjomisen avulla viekotella muisia ja lapsia apureikseen. Siinä hän ei kuitenkaan ole onnistunut, sillä väestö suojaa yksimielisesti rintamakarkureita ja metsäkaartilaisia. Kun pojat saivat kuulua Sipilän ja Lähden pariskunnan ohranomisesta ovat he päättäneet kostaa noille lurjuksille.

telee, Elliot vastaa: Siksi, että tuo sotilas on koneen osa, ruuvi, joka ei ajattele.

Aivan toisin on asianlaita venäläisiin nähden, jotka tietävät, minkä puolesta he taistelevat. Aivan toisin on asianlaita myöskin demokraattisten maiden sotilaisiin nähden, jotka taistelevat ihmisoikeuksien puolesta ja pitävät parempana kuolla seisot- kuin elää polvillaan“.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina
syyskuun 4 pnä

KUOLEMAN

ODOTTAJAT

Punaisen armeijan vangiksi otettu 387. saksalaisen jalkaväkirykmentin 1. komppanian jefreitteri Johan Schweizer kertoo:

„Saksan armeija kärsii suunnatonta mieshukkaa. Yhden kuukauden sotatoimien aikana meidän komppania miehistä 140 miestä. Monet sotilaat sanovat: „Päällystö kerskaili jo viime vuoden lokakuussa, että venäläiset on murskattu lopullisesti, mutta venäläiset jatkavat yhä sodan käyntiä ja heillä on paljon miehiä. Nyt meitä tahdotaan pettää samalla tavalla kuin viime vuonnakin“.

Tämä saksalainen jefreitteri huomauttaa, että nyt jälleen muokassa olevalla propagandamelulla Saksan armeijan suurista „voitosta“ etelässä tahdotaan taaskin häilyttää herkkäuskoisia ihmisiä.

Saksalaiset ovat suuren mies- ja konevoimalla saavuttaneet joitakin aluevoittoja yhdellä ainoalla rintamalahkolla. Mutta näillä väkivallalla voitoilla ei ole ratkaisevaa merkitystä sodan lopputulokseen, sillä kaikilla muilla rintamansilla alote pysyy edelleenkin lujasti Punaisen armeijan käsissä. Askettäin neuvostojoukot Kalinin rintamalla ja Keski- ja Etelä-Siperiassa siirtyivät hyökkäykseen murtaen saksalaisen puolustuksen 115 kilometrin levyiseltä ja heittäen vihollisen 40–50 kilometriä taakse päin.

Näin ollen Hitler ei voi haaveilla voiton mistään ratkaisevasta voitosta Punaisesta armeijasta. Hän väittää vain lykkäämään var-

IHANTEELLISTA TYKINRUOKAA

Mannerheim: „Tuollaisista sotamiehistä minä tykkään“.

man perikatonsa hetkeä ensi talven yli.

Pahasti erehtyvät ne Suomen armeijan sotilaat, jotka vieläkin istuvat rintamalinjoilla odotellen sodan pikaista loppua. Uusi sotatalvi on se kaikkein „onnellisin“ näköala, joka on suomalaisen sotamiehen edessä. Uusi sotatalvi on Suomelle ylivoimainen. Joka siis vielä odottaa, se odottaa omaa kuolemaansa. Muuta odotettavaa ei suomalaisilla sotilailla ole neuvostokansalta ryöstetyllä maalla. Punaisella armeijalla on riittävästi voimia tuhotakseen ennen pitkää jokaisen, joka on murtautunut meidän kotiimme. Painakoon jokainen suomalainen sotilas tämän mieleensä.

Amerikan ammatilliset järjestöt vaativat sodan julistamista Suomelle

New York. Tuotannollisten ammattiliittojen Kongressin Los Angelesin osaston johto sekä sähkötyömiesten ja kalastajien ammattiosastot ovat tehneet päätöksen, jossa kehoitetaan Rooseveltiä julistamaan viipymättä sota Mannerheimin hallitukselle. Päätöslauselmassa korostetaan, että „suomalaisia tukikohtia käytetään niiden amerikkalaisten laivojen hukuttamiseen, joissa tuhoutuu meidän veljämme“.

Sissisodan liekit leviävät kautta Jugoslavian

Tänä keväänä kuului Jugoslavian sissiarmeijan jo 200.000 miestä. Sissit ovat käyneet suuria taisteluja italialaisia miehitäjiä vastaan. Ne ovat valloittaneet monta kaupunkia ja kylää. Ne ovat m.m. valloittaneet huomattavan osan Montenegroa ja Herzegovinaa. Heidän kontrollinsa alaisena on suuri osa Bosniaa, huomattava osa Kroatiaa sekä myös osa Sloveniaa ja Serbiaa. Heinäkuussa sissien vilkas toiminta oli levinnyt miltei koko Jugoslavian alueelle. Kuukauden aikana ovat sissit taistellullaan vapauttaneet useita uusia alueita ja valloittaneet monia kaupun-

ja. Näissä taisteluissa sisseillä on ollut käytettävänä omat lentovoimat. Vihollinen on menettänyt lähes 23.000 miestä kaatuneina, haavottuneina ja vankeina.

Sissit ovat ottaneet viholliselta 30 tykkiä, 140 pikakivääriä, 45 konekivääriä, 45 miinanheitintä, 20 autoa, 5.000 kivääriä, muutamia satoja konepistooleja, 225.000 patruunaa ja useita ammustarvikevarastoja. Sen lisäksi sissit ovat tuhonneet huomattavan määrän vihollisen sotavälineitä ja antaneet voimakkaita iskuja sotilaallisiin kohteisiin ja liikenneyhteyksiin.

Hei helapää

(Rintamakarkurin laulu)

Linjoilta lähdin, ja onni oli myötä, astelen kotitalon portille.

Minä tahdon elää ja tahdon tehdä työtä, en tahdo panna päätäni kortille. Hei, helapääpuukko ja kivääri, niillä pärjään metsässä varmasti!

Ei ole raittini rapainen ja kaita, ei liikoja paina myös pakkaus. Mikä lieene tullut, kun sota ei maita, sammui multa herroihin rakkaus. Hei, helapääpuukko ja kivääri, niillä pärjään metsässä varmasti!

Ylijoikkarin kirjoitus

Leuhka äijä

Erään Karhumäen suunnalla Punaisen armeijan puolelle tulleen ylijoikkarin pyynnöstä julkaisemme hänen allaolevan kirjoituksensa.

Kun Mannerheim kävi tämän vuoden kesäkuussa rintamalla, lupasi se taas, että nyt tämä sota loppuu ihan pian ja pojat pääsevät kotiin siksi kun uusia perunoita syödään.

En minä ihmettele tuota Mannerheimin leuhkimista. Eihän se äijä taida muuta osata tehdä-

kään. Sehän on leuhkinut samaan tyyliin jo viime vuoden kesäkuusta alkaen.

Mutta ihmetyttää minua jonkun verran se, että suomalaiset miehet viitsivät antaa tuon leuhkan ulkomaalaisen paroonin pitää itseään pilkkanaan kuukaudesta kuukauteen. Konstikos sen on leuhkia ja nauraa partaansa, kun me suomalaiset olemme niin tyhmiä, että annamme sen vetää itseämme huulesta ja lahtauttaa itseämme loppumattomiin, vaikka sitä kiroillaan ja motkotetaan ja joskus uhkaillaankin, että „nyt sitä lähtään silmien väliin lahtaria tähtään“.

Hei pojat, siellä Karhumäen puolella ja muuallakin! Teidän ylipäällikkönne on antanut sa-

NEUVOSTOLENTAJAT POMMITTANEET UUELLEEN SAKSAN KAUPUNKEJA

Elokuun 30 päivän vastaisena yönä suuri neuvostoilmavoimayhdistelmä pommitti Berliini Königsbergin, Danzigin, Stettinin ja eräiden muiden Keski- ja Itä-Saksan kaupunkien sotatoullisuuskohteita.

Pommitus aiheutti Berliinissä 48 tulipaloa, joista 17 suurta. On todettu 9 valtavaa räjähdystä Königsbergissä syttyi 29 tulipaloa, niistä 8 suurta. On todettu 6 voimakasta räjähdystä. Danzigissa syttyi 8 tulipaloa ja tapahtui 4 voimakasta räjähdystä. Stettinissä syttyi 6 tulipaloa ja tapahtui 2 voimakasta räjähdystä.

Kaikki pommitukseen osallistuneet koneet ovat palanneet ase-
miinsa.

Laatokalla upotettu 5 vihollisalusta

Hiljattain neuvostolentajat upottivat Laatokalla 5 vihollisen proomua, jotka kuljettivat sotilaita ja aseistusta. Proomuja saattaneista vartio- ja torpedoaluksista tuhottiin 6. Taistelupölkälle riensi 20 „Fiat“- ja „Messerschmidt“-mallista vihollisen lentokonetta. 10 niistä löysi haatansa Laatokan aalloissa. Neuvostolentokoneista vaurioitui 3, mutta nekin pääsivät omin neuvoin lentokentälle.

nansa, että te pääsette kotiin uusia perunoita syömään. Uusien perunoiden aika on nyt käsillä. Te saatte siis painella kohtiin oikein Mannerheimin la-

Ei tämä sota kuitenkaan loppu ennenkuin suomalaiset joukot ovat lähteneet Suomen rajojen taakse, jos ei hyvällä niin pahalla. Ei nämä venäläiset eikä karjalaiset kuitenkaan luovuta vieraalle maitaan. Tämä Venäjä on sellainen maa, että täällä on miehiä, aseita ja leipää vaikkaturpeeseen niin kauan, kunnes loput uskovat, että ei siitä Mannerheimin Suur-Suomesta tään tule.

SOTATOIMET JA TOISEN RINTAMAN VALMISTELUT LÄNNESSÄ

Allaesitetyt tiedot yhä uusien joukkojen keskittämisestä Brittein saarille, sotatarviketuotannon lisääntymisestä sekä Saksan ja miehitettyjen maiden kaupunkien yhä tuhoisammaksi käytävästä pommituksesta ovat selvänä osoituksena sen hetken läheneemisestä, jolloin Englannin ja Amerikan yhdistyneet voimat ovat antava Hitlerille murskaavan iskun lännestä käsin.

* * *

ENGLANNIN ILMA-ASE TOIMINNASSA

500 lentokonetta Pohjois-Ranskan yllä

Englannin ilma-ase tekee melkein joka päivä lentohyökkäyksiä Saksaan ja sen miehittämiin maihin. Elokuun 18 päivänä englantilaiset lentäjät pommittivat Saksan tärkeitä teollisuus- ja liikennekeskuksia Osnabrückea. Kaupunkiin pudotettiin 50.000 pölkö- ja räjähdyspommia. Pommitus aiheutti suuria tulipaloja, jotka kestivät useamman päivän.

*

Elokuun 20 päivän lentohyökkäykseen saksalaisia sotilaallisia kohteita vastaan Ranskan osallistui 500 englantilaista lentokonetta.

Hyökkäys Euroopan mantereelle on mahdollinen

New York. Amerikan lehdet jatkavat Dieppen retken koemusten laajaa käsittelyä. „United Press“-in poliittisen katsausten kirjoittaja Kiml sanoo Dieppen retken osoittaneen englantilaisille, että hyökkäys Euroopan mantereelle on mahdollinen.

Amiraali Stirling kirjoittaa, että Dieppen retki todistaa liittolaisten kykenevän hyökkäämään mantereelle. Liittolaiset voivat tehdä samanaikaisesti useita tällaisia hyökkäyksiä Euroopan rannikon eri kohtiin.

SOTATARVIKETUOTANNON LISÄÄNTYMINEN ENGLANNISSA

Viime vuoteen verrattuna on sotatarvikkeiden tuotanto Englannissa kasvanut moninkertaisesti. Niinpä esimerkiksi lentokoneita tuotetaan 2 ja puoli kertaa enemmän kuin viime vuonna, hyökkäysvaunuja ja panssariautoja 4 kertaa enemmän.

UUSIA AMERIKKALAISIA JOUKKOJA ON SAAPUNUT POHJOIS-IRLANTIIN

Lontoo. Reuterin tietotomisto ilmoittaa, että Pohjois-Irlantiin on saapunut suuri määrä uusia amerikkalaisia sotajoukkoja täysine varustuksineen.

Sisu pois!

Kuinka viskaaleita opetetaan keljuilemaan

Sotamies Kalle Ruha JR 11 9. komppaniasta, kotoisin Piippolan pitäjistä, kertoo:

„Ei ne upseerit etulinjoilla uskalla pojille mukista ja keljuilla, sillä ne tietävät, että siinä voi käydä samalla tavalla kuin kävi sotahullulle kapteeni Könkyrälle, jonka pään pojat lävistivät vartion tarkastusreisulla.

Meidän 9. komppaniaa ei ole pitempiin aikoihin liikutettu paikoltaan, sillä varmaankin upseereilla on aavistus poikain päätöksestä, että jos aletaan hyökättämään, niin painellaan Suomeen. „Me emme tahdo tappaa toisia ja tapattaa itseämme, sillä me ei tarvita „luonnollisia rajoja“ eikä metsästä vierasta omaisuutta“, puhelevat pojat keskenään.

Viime aikoina on upseereitten santsausrityksiä vastaan kasvanut sisu kouluutuskeskuksissa. Siin, miten on toimittava ja mitä yksimielisyydellä voidaan saada aikaan, opettivat meitä rintamamiehet. Kun Raahen kouluutuskeskuksen sotahullut alikersantit Hirvonen ja Pappi yrittivät saada meitä kiipeämään tolppaan konekiväärin vyölaatikot käsissä, niin lomalle saapuneet rintamamiehet ottivat näitä herroja fiskaaleja vähän raivellista ja käsittelivät kiväärinperillä ja nyrkeillä muutamia kertoja, joten santsaus oli lopetettava. Meitä yrittivät vielä santsauttaa vänrikki Kempainen ja Karinen, mutta kun kaupungilla pimeämpään alkoivat saada kuonolleen milloin pojilta, milloin siviilimiehiltä, niin kyllä se on pistänyt heitäkin vähän tuumaamaan ja santsauttamiset ovat jääneet sikseen.

Kaverini kertoi, että Jokelan kouluutuskeskuksen pojat kieläytyivät tottelemasta luutnantti Raitakarin santsausmääräystä ja vastalauseksi painuivat omavaltaiselle lomalle.“

Saksan sotilaallinen romahdus on väistämätön

Julkaisemme eräitä kohtia puheesta, jonka saksalaisen 152. tykistörykmentin 2. patteriston komentaja kapteeni, tohtori ERNST HADERMANN piti Neuvostoliiton vankileirillä N:o 95 sotavankeina oleville saksalaisille upseereille tämän vuoden toukokuussa:

„Hyvät herrat!

Me fascismia vastustavat saksalaiset upseerit käännyimme tänään Saksan armeijan ja Saksan kansan puoleen. Sotilaallinen romahdus väikky jo selvänä edessämme. Me kehoitamme rintamalla olevia tovereitamme pelastamaan Saksan kansan historiansa hirveimmältä katastroofilta. Se on saavutettavissa Hitlerin kukistamisella.

Totta on, että me olemme saavuttaneet komeita voittoja: Puolasta, Norjasta, Hollannista, Belgiasta, Ranskasta, Jugoslaviasta, Kreikasta. Komeita, mutta myöskin helppoja, liian helppoja ja turmiollisia voittoja. Näiden menestysten jälkeen monet nuoret upseerit joutuivat kyyneillisen kevytmielisyyden

valtaan. Saattoi kuulla tämantapaista puhetta: „Minun puolestani saa sota kestää vielä vaikka viisi vuotta. Minulla on paremmat päivät kuin rauhan aikana. Toivottavasti me marssimme Espanjaan; siellä on kauniita naisia, ihania viinejä ja etelänhedelmiä. Toivottavasti pääsemme me mukaan Romaniaan, siellä on suurten metsästäysmaastoa. Kuinka mielelläni ottaisin osaa sotaretkeen Kreikkaa vastaan, siellä saisi tehdä vapaita matkoja klassillisessa maassa. Venäjällä me saamme halvalla nahka- ja turkistavaroita. Näkemiin „Adolf Hitler“-torilla Moskovassa!“

Sota, joka todellisuudessa on mitä raskain kohtalo kansoille, otettiin seikkailun ja nautinnon kannalta. Mutta nyt on sota näyttänyt nuorelkin polven upseereille koko vakavuutensa ja pelottavuutensa. Sotilaalliselta kannalta katsoen tämä sota on tullut toivottomaksi. Meitä vastassa ovat aseissa: Neuvostoliitto, Iso-Britannia ja Amerikan Yhdysvallat. Mutta näillä valloilla on käytettävänä taloudellisia voimälähteinä kolme maanosaa: koko Amerikka, Afrikka, Austraalia ja huomattava osa Aasiakin. Kuka saattaa vielä luulla, että Saksa voi nujertaa tämän valtiaryhmän!

Meidän kansaamme ympäröi vihan seinä, se ei ympäröi meitä ainoastaan Euroopassa: meitä vihaavat maailman kaikki vapauttarakastavat kansat. Voi meitä, jos tämä viha purkautuu meidän kansaamme vastaan!

Me näemme, että Hitler vie Saksaa perikatoa kohti. Me näemme, että tuon perikadon voi kansamme välttää ainoastaan kukistamalla viipymättä Hitlerin hallituksen. Me tiedämme, että kaikenlainen viivittely tässä pelastustyössä on tekevä romahdus sen väistämättömäksi.

Meidän kansamme enemmistö on sisäisesti jo sanoutunut irti Hitleristä. Lähenee päivä, jolloin se myös on vapautuva Hitleristä koko maailman silmien edessä. Saksan kansan täytyy pian tehdä ratkaisunsa. Sen kohtalon hetki lähenee.“

Huono sato Saksassa

Tukholma. Ne hitleriläisten lehtien väitteet, että tämän vuoden sato parantaa Saksan elintarviketilanteen, ovat viime aikoina luovuttaneet paikkansa tunnustuksille, ettei maatalousla ole voitettu ja että elintarviketilanne jää edelleenkin hyvin kireäksi.

Hitleriläinen aikakauslehti „Der deutsche Volkswirt“ kirjoittaa: „Tietämättömät ihmiset luottavat hyvään satoon, mutta asiantuntijat näkevät peltoja, joilta saadaan hyvin huono sato“. „Kölnische Zeitung“ toteaa, että „suurin osa viime syksyn äärettömistä ponnistuksista on mennyt hukkaan. Saksan itäosissa on maatalous kärsinyt suurta vauriota“. Lehti valittelee maatalouskoneiden ja lannokkeiden puutetta sekä kuljetusvaikeuksia, jotka yhdessä huonojen säiden kanssa ovat johtaneet sadon huononmiseen.

Aikakauslehti „Der Vierjahresplan“ kirjoittaa, että Keski- ja Luoteis-Saksassa ovat kylvöt kärsineet suuresti. Sato-toiveet ovat huonot. Monet kadosta kärsineet pellot ovat jääneet uudelleen kyntämättä.

„Kölnische Zeitung“ kirjoittaa, että rehuvarastojen pieneneminen tulee johtamaan rasva-aineiden puutteeseen. „Landpost“ varoittaa, että ihmisten ravintona on ruvettava käyttämään karjan rehua.

JALOT VAIKUTTEET

Upseeri: — Sanokaa, mitkä vaikutteet ovat saattaneet teidät astumaan vapaaehtoisena Suomen armeijaan?

„Vapaaehtoinen“: — Asia on niin, että jos minä en olisi suostunut vapaaehtoiseksi, niin minut olisi luultavasti ammuttu, mutta nyt minulla on vielä mahdollisuus antaa tuu vangiksi.

EI MITÄÄN EROA

— Sanopas, Kalle, missä virassa sotilassairaalamme päällikkö oli ennen sotaa?

— Samanlaisessa virassa kuin nyt: hän oli teurastamon johtajana Vaasassa.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 92
1942

RINTAMALEHTI

Maanantaina
syyskuun 7 pñä

Neuvostomaata ei luovuteta vieraalle

Alikersantti M. Ylitalo, 1 Kpk 3840, kirjoittaa tuttavalleen, sotamies Sven Olssonille:

„Nuo 'iivot' ovat pesiytyneet niin lujaan, että niitä ei saa liikkeelle ensinkään. Vaikka hyvinhän sen asian ymmärtää, sillä kukapa sitä mielellään luovuttaa vieraalle maitaan.“

Alikersantti M. Ylitalo ymmärtää mainiosti, että Suomen armeija on vieraalla maalla ryöstöretkellä. Se on kaikille selvä. Mutta epäselvä saattaa joillekin mannerheimiläisille vieraan omaisuuden tavoittelijoille vielä olla se, miten heidän käy.

Viimeaikaisten tapahtumain kulku Karjalan rintamalla antaa selvitystä tähän kysymykseen. Kaikki ne hyökkäykset, joita suomalaiset ja saksalaiset ovat eri rintamaloikoilla tehneet, on lyöty takaisin. Mannerheimin sotilaiden tuhoaminen on päässyt entistä kiivaampaan vauhtiin. Sillä yhdellä ainoalla rintamanosalla, jota Suomen päämajan virallisissa tiedonannoissa sanotaan Itärintaman etelälokoksi, on kulu-neen elokuun aikana tuhottu 2.668 suomalaista sotamiestä ja upseeria. Siis suurten sotatoimien puuttuessaakin Suomen pieni armeija menettää joka kuukausi monia tuhansia miehiä ensimmäisen sotavuoden 200.000 uhrin lisäksi.

Karjalaisten sissien taistelu-

IHMISSYÖJÄ JA HÄNEN KISÄLLINSÄ

„Mannerheimi sanoi, että nyt sitä lähtään ...“

Hitleriläis-mannerheimiläinen „sydämellinen“ yhteistoiminta

toiminta „heimoveljiksi“ itseään nimittäviä rajan takaa tulleita mannerheimiläisiä anastajia vastaan käy yhä laajemmaksi, sisukkaammaksi ja tehokkaammaksi. Lehtemme tämänkin numeron uutisosasto kertoo karjalaisten sissien toiminnasta seikkoja, joita kutsumattomien „heimoveljien“ on terveellistä painaa mieleensä.

Kaikki nämä tosiasiat puhuvat

entistä selvempää kieltä siitä, että Neuvosto-Karjalan maita ei luovuteta vieraalle. Emme puhu niistä kolmesta kyynelestä multaa, jotka puna-armeijalaiset ja karjalaiset sissit ovat aina valmiit „myöntämään“ jokaisen Mannerheimin sotilaan hautakummaksi, jos hän ei luovu isäntiensä toivottomasta valloitusseikkailusta ja hyvän sään aikana painu taakaisin Suomen rajojen taakse.

Karjalan rintama

MANNERHEIMIN ARMEIJAN RIVIT HARVENEVAT RYÖSTÖRETKELÄISIÄ TUHOTAAN SEKÄ ETULINJOILLA ETTÄ RINTAMAN TAKANA

2.668 MANNERHEIMILÄISTÄ SAANUT SURMANSA

elokuussa Karhumäen suunnalla

Niisanottuina „hiljaisina“ päivinäkin Punaisen armeijan joukko-osastot Karjalan rintamalla surmaavat satoja mannerheimiläisiä sotilaita. Niinpä esimerkiksi Karhumäen suunnalla on elokuussa tuhottu 2.668 suomalaista sotilasta, niistä 1.306 tarkka-ampujain tulella. Karhumäen suunnalla tuhoutuu siis keskimäärin 90 mannerheimiläistä joka päivä.

Nämä yhdeltä ainoalta rintamaloikolta saadut tarkat tiedot antavat jonkinlaisen käsityksen Mannerheimin armeijan rivien arveluttavasta harvenemisestä. Sillä tavoin valmistellaan edellytyksiä mannerheimiläisen ryöstöseikkailun lähenevälle romahdukselle. „Suur-Suomi“-haave on lysähtävä omaan toivottomuuteensa.

Karjalaiset sissit kostavat kutsumattomille „heimoveljille“

Eräät yhtyneet karjalaiset sissiosastot ovat neuvokkaan seesjärveläisen päällikkönsä johdolla tehneet onnistuneen retken mannerheimiläisten valloitusseikkailujain selustaan.

Retki kesti 57 päivää. Sissit kulkivat yli 700 kilometriä vihollisen selustalla. Sissit kävivät 26 taistelua, joista kaikista selvisivät voittajina. He surmasivat 768 Mannerheimin sotamiestä ja upseeria. Tähän lukuun eivät kuulu vihollisen menetykset haavoittuneina. Sissit valtasivat viholliselta 4 konekivääriä, 4 pikakivääriä, 4 kranaatinheitintä, 20 konepistoolia, 100 kivääriä, 50 kranaattia, 25.000 patruunaa, 5.000 metriä puhelinjohtoa, 3 radioasemaa ja paljon muuta saalista. Erikoisesti kunnostautui taisteluissa Toivo Antikaisen nimeä kantava sissiosasto.

Erästä kukkulasta taisteltiin herkeämättä 12 tuntia. Tässä taistelussa sissit löivät hajalle kaksi valkosuomalaisten pataljoonaa. Toisen pataljoonan upseereista oli taistelun lopulla elossa

vain sen komentaja Perttula, ja hänetkin kaatoi sissin tarkka kuula, kun hän pötki suon poikki käpälämäkeen. Tässä taistelussa vihollinen menetti 250 miestä kaatuneina, ja sissit ottivat useita vankeja.

Sukellusvene upottanut

3 vihollisalusta

Eräänä iltana elokuun lopulla Neuvostoliiton sankarin Luninin komentama sukellusvene keksi Barentsin merellä vihollisen miinalaivan, joka kulki kolmen vartiolaivan saatamana. Viidellä torpedolla sukellusvene hukutti miinalaivan ja kaksi vartiolaivaa.

VIELÄKIN 140 „Suur-Suomi“-seikkailun uhria

Kolmekymmenmiehinen puna-armeijalaisten tiedusteluryhmä hyökkäsi yllättäen mannerheimiläisten asemia vastaan ja ryntäsi heidän ampumahautoihinsa. Valkosuomalaiset jättivät asemansa ja kukkula, jolla heidän ampumahautansa olivat, jäi tiedusteluryhmän käsiin. Tässä taistelussa sitä seuranneissa monissa turhisuorituksissa kukkulan takaisinvallatukseksi mannerheimiläiset menettivät 140 miestä. Näiden kohdalta on „Suur-Suomi“-seikkailu päättynyt.

Ennenaikaisia onnitteluja

Lahdesta kotoisin oleva sotamies Viljo Matsson, 1 Kpk 6258, sai vastaanottaa omasiltaan ja tuttaviltaan monia onnittelupöytäkirjoja sen johdosta, että hänen ei tarvinnut mennä etulinjoille, vaan sai hän jäädä kauemmaksi selustalle. Niinpä Katri Pihl Hollolan Kutajolta kirjoitti hänelle:

„On se homma mitä tahansa, niin kyllähän se menee seistä, kun ei tarvitse olla rintamalla. Se oli sinun onnesi“.

Katri Pihlin ja muiden vilpittömät onnittelut olivat ennenaikaisia. Viljo Matssonin henki ei säilynyt selustallakaan. Hän sai surmansa karjalaisen sissin kaatamalla. Hän ei ollut etulinjoilla vaan nimassa puna-armeijalaisten joukossa, mutta hän oli joka taistelussa Mannerheimin sotilaiden joukossa vieraana maan mara. Kotimaansa vapauttamisen puolesta taistelevat karjalaiset sissit antoivat tällekin kunniamerkille vieraalle sen mikä viholliselle kuuluu.

YMMENKERTAI- EN LIIOITTELU on hitleriläisten ammattivalehtelijain tavallinen taksa

Punaisen armeijan puolelle ko-
teen siirtynyt 5. saksalaisen
laivueen 3. osaston lentäjä
upseeri Werner Schumacher

Monet saksalaiset lentäjät
ovat lakanneet uskomasta saksalaisten sotajoukkojen ylijohdon tiedonantoja. Ne tulevat läheltä valheelliseksi. Jos saksalaiset ilmavoimat ampuvat alas venäläistä lentokonetta, niin kannossa sanotaan ammutun lentokoneen tapauksia on hyvin harvinaisia. Olemme osallistuneet useita kertoja ilmataisteluihin ja hyvin, että meidän menetyk-
ksemme ovat säännöllisesti suu-
rat kuin venäläisten. Saksalaisten sotajoukkojen ylijohdon tiedonantoja on ollut harvinaista lakkaamatta venäläisten ilmavoimien menetyksiä“.

Niinpä, jonka saksalainen
lentäjä on suuren kokemuksen
perusteella tehnyt, on hämmästyttävä yhtäpitävä sen kanssa, missä sotavankuteen joutuneet suomalaiset sotamiehet ja upseerit ovat Mannerheimin päämajan tiedonannoista. Useimmat

KOLME VUOTTA

KOLME vuotta sitten Berliinissä vallitsi iloinen humu: Hitler oli voittanut saksalaisille, että kauan odotettu sota oli alkanut. Saksalaiset tompelit iloisivat: „Vihollisen sota, oikea suuri sota!“ Saksalaiset kuiskailivat miehille: „Muista sitten tuoda ranskalaisia hajuvesiä... Puolassa on kyllä makkaraa... Ota Englannista kävelypukukangasta...“ Saksalaiset olivat varmoja, että sota ei loppu ennen joulua. Saksalaiset olivat varmoja, että sota loppuu kolmen kuukauden kuluttua.

Kuusi kolme vuotta. Saksalaiset tompelit huomasivat, että on

Ranskan kansan vastarinta saksalaisia vastaan kasvaa

Geneve. Saksalaisten valvonnan alaisena oleva sanomalehdistö ja radio eivät enää voi salata sitä tosiasiaa, että Ranskan miehitetyillä ja miehittämättömillä alueilla voimistuu kansanjoukkojen isänmaallinen taistelu. Vichyn radioaseman tiedotusten

heistä ovat näet myöskin tulleet toteamaan, että n.s. päivän viralliset tiedonannot liioittelevat venäläisten menetyksiä ja pienentelevät Suomen armeijan menetyksiä „normaalitapauksessa“ kymmenen kertaa — silloin nimittäin, kun eivät kerro kokonaan tuulesta temmattuja juttuja Punaisen armeijan „hervittävästä“ mieshukasta ja paina omaa mieshukkaansa kokonaan villasella.

Tuo luku 10 näkyy siis olevan hitleriläisten ammattivalehtelijain tavallinen taksa niin Saksassa kuin Suomessakin, ehkäpä koko Hitlerin „uudessa Euroopassa“.

Niin sanotun „riippumattoman“ Suomen sätkyajämarsalkka ei uskalla edes vahvistaa tiedonantojen sepittämisen alalla osoittaa niin paljon „riippumattomuutta“, että ottaisi käytäntöön oman, itsenäisen suhdeluvun, esimerkiksi 7, joka on Suomessa vanhastaan tunnettu valehtelijan määrä.

vaikeampaa odottaa rauhaa kuin sotaa. Saksa on harvennut, kuten metsä syksyllä. Vanhoja ukkoja ja vierasmaalaisia orjia. Saksattaret viettävät yhdyselämää romanialaisten ja italialaisten kera. Gretchen puhuu käsillään aviomiehen korvikkeen kanssa.

Missäpä ei olisi saksalaisten hautoja? Hitlerin sotamiehiä matkane Afrikan hiekka-avikoilla ja Lapin hyisillä soilla.

Saksalaiset ovat vihollisten ympäröimät. Kaikkien anastettujen maiden kansat vihaavat heitä. Sana „saksalainen“ on muuttunut haukkumasanaksi neljälläkymmenellä kielellä. Saksalaiset ovat paljon puhuneet motittamisesta, sotataitonsa miellotteesta, mutta motissa on — Saksa: sitä saartaa ja kuristaa vihan rengas. Jugoslavian vuorilla, Ukrainan aroilla, Ranskan laaksoissa —

mukaan on yksistään elokuun 17 päivänä Ranskan eri kaupungeissa ja piireissä tapahtunut suuria saksalaisvastaisia liikehtimisiä.

Angersissa, Maine-et-Loiren departementissa on ollut mielenosoitus, johon osallistui 6.000 henkeä. Mielenosoittajat huutelivat saksalaisvastaisia tinnuksia.

Eräällä kylässä Cote-d'Or'in departementissa talonpojat toivat vehnää viljanluovutusasemalle Ranskan kaupunkien väestön huoltoja varten. Kun talonpojat näkivät, että vilja lastataan Saksaan lähetettäviin vaunuihin, veivät he kaiken vehnän takaisin koteihinsa.

Sigourneen, Vendeen departementtiin saapui saksalaisia toimittamaan hevosten pakkohankintaa. Talonpojat nousivat vastustamaan moista julkista ryöväystä. He aseistautuivat ja ajoivat pakkoluovuttajat tiehensä.

Erään lyseotalon edustalla Pariisissa tapahtui ylioppilaiden saksalaisvastainen mielenosoitus, jossa kehoitettiin sivistyneistöä nousemaan taisteluun Ranskan vapauttamiseksi saksalaisista miehittäjistä.

kaikkialla saksalaiset tähyilevät eikä vihollista näy? He ovat tuoneet Saksaan miljoonia orjia, ja nämä orjat ovat myöskin vihollisia — sotilaita troijalaisen hevosen vatsassa.

„Katsokaa, Saksa on tullut suureksi“, sanovat saksalaiset lehdet lukijoilleen. Mutta saksalaiset eivät iloitse. He eivät edes katso karttoihin, joita on ripustettu myymälöiden tyhjiin näyteakkuunihin. He vain katsovat pelokkaasti ympärilleen: kuinka Saksan kaupungit ovat autioituneet! „Otto on kaatunut, Karl on kaatunut, Kurt on kaatunut“, voivattelee surullisena „suuren“ Saksan pieni nainen. Ja kaikki vastaa taloista, kaduilta ja kortteleista: „Kaatunut... Kaatunut... Kaatunut...“

Minkäänlaiset voitonsanomat

(Jatkuu 4. siv.)

Sotavanki kirjoittaa:

„Teidänkin on jo aika ajatella omilla aivoillanne“

„Herrathan ne näitä asioita ajattelevat ja paremmin ymmärtävät, kun kerran tappeluttavatkin“, puhelin minä usean toverini kanssa, kun läksimme partioon. Mutta kun sitten näin tovereitteni kaatuvan, selvisi minulle miten herrat olivat näidenkin kaatuneitten tovereitteni puolesta „ajattelleet“. Nämä herrat ovat Kuhmonkin pienestä pitäjästä „ymmärtäneet“ tappattaa 82 miestä, ja punovat juoniaan uusien kymmenien tuhansien Suomen poikain pään menoksi.

Sodan alussa me uskoimme propagandalehdistön ja upseereiden syöttämiä juttuja, että me muka käymme puolustussotaa, ja että kysymys on

Suomen vanhoista rajoista j.n.e. Myöhemmin, kun meidät lähetettiin ryöstämään ja rosvoamaan rauhallisten karjalaisten ihmisten omaisuutta ja koteja, puhuttiin meille „Suur-Suomesta“ ja sen „luonnollisista rajoista“, lupaillemalla, että ne pian saavutetaan, kun Saksan „salamasota“ ratkaisee taistelun etelämpänä. Meille uskoteltiin, että venäläiset eivät ole ihmisiä, vaan että „ryssät“ ampuvat ja räähkäävät vankeja. Kaikki tämä on ollut vain hallitusherrain ja propagandaviskaalien syöttämää pajuköyhtä, jolla on tahdottu saada teidät sotimaan, että herrat saisivat rellestä Karjalan kansan omaisuudella ja metsärikkauksilla.

Kokemuksestani voin sanoa, etten osannut odottaa vihollissotilaana niin hyvää vastaanottoa ja kohtelua kuin olen saanut. Kaikkea on riittävästi. Täällä on todellisia ihmisiä, jotka kohtelevat vankeja kaikkien kansainvälisten sääntöjen mukaisesti, eikä niinkuin Suomessa, jossa esim. Köyliön vankilassa on kuollut nälkään yli 70 sotavankia. Kun nälkään kuolevat yrittävät saada jotain suuhunpantavaa, ampuvat pamput heitä kuin koiria muka „karkausyrityksen“ johdosta.

Pojat, teidänkin on jo aika ajatella omilla aivoillanne. Jättäkää Karjala karjalaisille! Lähtekää joukolla omalle maallemme! Vaatikaa joukko-osastonne siirrettäväksi Suomen rajojen taakse!

Alikersantti TOIVO PÖLLÄNEN, JR 31 majuri
Leppälaakson pataljoonasta, kotoisin Kuhmosta.

KOLME VUOTTA

eivät voi peittää saksalaisilta julmaa totuutta: Se kohtalo, jota he valmistivat toisille kansoille, muuttuu Saksan omaksi kohtaloksi. Kölnin, Lyypekin, Rostockin, Nürnbergin ja Königsbergin rauniot eivät suurestikaan eroa Belgradin, Rotterdamin ja Minskin raunioista. Saksalaiset sotamiehet, jotka olivat jo aikaisemmin nähneet Norjan kalitiot ja Epeiroksen harjanteet, ovat nyt saaneet nähdä Kaukasian. Mutta sotamiehet eivät iloitse: he ymmärtävät, että he eivät saa nähdä Baijerin alppeja

eikä Harzia. He ovat kulkeneet tuhansia kilometrejä, mutta he eivät ole päässeet askeltakaan lähemmäksi voittoa. Edessä on talvi. Neljäs sotatalvi, toinen talvi Venäjällä. Kolmen sotakuukauden jälkeen Hitler sanoi: „Tämä vuosi on oleva lopullisen voiton vuosi“. Kolmen sotavuoden jälkeen hän lupaa saksalaisille ainoastaan rukkasia ja korvalappuja.

Saksan juoksu voiton tavoittelukseksi on turhaa: se juoksee oman varjonsa perässä. Aurinko laskee, varjo käy yhä pitemmäksi, mutta varjo ei anna ottaa itseään kiinni.

Larsenin sissijoukon toiminta

On saatu uusia tietoja tunnetun norjalaisen isänmaanyhtymä Larsenin sissijoukon toiminnasta. Eräs sissiryhmä tunkeutui saksalaisten joukko-osastojen kuntaan. Isänmaanyhtymä tappivat 10 upseeria, ottivat aseet ja asiapaperit ja pakenevat. Muutaman päivän kuluttua Larsenin sissijoukko suisti kiskakansalaisia ja suomalaisia saksalaisia kuljettaneen junan. Junan suistuttua sissit avasivat konesuistutun vaunuista pakenevia hitleriläisiä vastaan ja tuhoutu yli 150 vihollisen sotamies ja upseeria.

Rintamakarkuruus ja tottelemattomuus

UNKARIN ARMEIJAN

Karkulaisuus ja kurinpitämättömyys ovat tulleet jokapäiväiseksi ilmiöiksi Unkarin armeijassa. Sotilaat esiintyvät usein väkivaltaisesti sodan jatkamista vastaan. Askettain vietiin Itärintamalla Saksaan kokonainen sotilasjoukko unkarilaisia sotamiehiä, jotka eivät nousseet kapinaan ja kieltäytyneet täyttämästä upseerien määräyksistä. On myöskin todettu useita tapauksia, jolloin on sotilaita aseellisia yhteenottoja unkarilaisten ja saksalaisten sotamiesten välillä.

Saksa on käynyt sotaa kolme vuotta säilyttääkseen oikeutensa tuhoamiseen ja hävittämiseen. Kun saksalainen sotamies astuu saappaallaan hedelmälliselle maalle, niin tämä maa muuttuu hämmästyttömäksi. Kun saksalainen sotamies astuu ihmisen asutukseen, niin tämä asunto muuttuu kammioksi. Takana ovat haavoittuneet ja miljoonien viha. Mikä on edessä? Kuolema.

Saksa on kulkenut Narvikin, Pjatigorskiin, Rotterdamin, Alamenin. Takaisin se ei tule, paluutie on kansojen koston tiellä.

ILJA EHRENBURG

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Torstaina
syyskuun 10 pnä

JÄRKEVÄ NEUVO

Lehtemme tässä numerossa julkaistaan 9 suomalaisen sotavangin, Leiton, Heikkisen, Nurmen y.m. vetoomus entisille ruostovereilleen. Vetoomuksen alkukirjoittajat ovat miehiä, jotka muiden mukana lähtivät aikoinaan sotapolulle Karjalan maita ja metsiä valloittamaan, „Suur-Suomea“ luomaan.

Toista vuotta kestäneen sodan surullisten kokemusten ja Neuvostoliiton puolella tekemiensä tavaintojen perusteella nuo miehet ovat tulleet huomaamaan, kuinka hullua ja toivotonta yritystä he ovat olleet kannattamassa. Heille on nyt aivan selvää, että Suomen armeijan tappio ja Mannerheimin valloitusseikkailun romahdus on väistämätön ja että heidän tovereitaan odottaa Karjalan metsissä rosvon palkka — kuolema. He neuvovat tovereitaan vaatimaan joukko-osastojensa siirtämistä Suomen rajan taakse.

Punaisen armeijan tehtävä ei ole kotimaahansa tunkeutuneiden vihollisten suostuttelemineen. Mutta jos mielettömästä „Suur-Suomi“-houreesta parantuneet entiset Mannerheimin sotilaat tahtovat antaa rintamalla oleville tovereilleen järkeviä neuvoja, niin sallittakoon heidän se tehdä. Tahtovatko Suomen armeijan sotilaat noudattaa näitä neuvoja, vai antavatko he Hitlerin, Mannerheimin ja muiden vierasmaalaisten seikkailejoiden tapattaa

Kaikki on saatu — mitä on annettu

Karjalaa valloittamaan lähtiessään Mannerheimin porukka odotti 1) Karjalan kansan tulevan soittaen ja laulaen vastaan, 2) saavansa „luonnolliset rajat“ Vienanmeren rannalla ja 3) rohuavansa kaikki Karjalan metsärikkaukset.

Kaikki on käynyt „suunnitelmien mukaan“. Saatu on:

1) ... musiikkia

2) ... „luonnolliset rajat“

3) ... puutavaraa

itseään toivottoman ryöstösodan uhreina, se olkoon heidän päätehtävänsä. Punaisen armeijan asia on ampua, lyödä ja pistää kuoliaaksi vihollisia, kunnes se on vapauttanut kotimaansa.

Onneton se Suomen armeijan sotilas, joka vielä haaveilee, että hän voi säilyttää henkensä, jos

hän yhä edelleenkin polkee Neuvostomaan kamaraa. Hän voi pysyä elävien kirjoilla vain siinä tapauksessa, että vetäytyy hyvään sään aikana Suomen rajojen taakse.

Tässä suhteessa ovat mainitun vetoomuksen kirjoittajat ehdottomasti oikeassa.

Sodan loppumisesta ei voi olla puhettakaan niin kauan kuin Mannerheimin armeija polkee Neuvosto-Karjalan kamaraa.

MITEN HITLERILÄIS-MANNERHEIMILÄISIÄ VALLOITUSSEIKKAILIJOITA TUHOTAAN

Karjalan rintamalla

Viime päivinä ei Karjalan rintamalla ole suuria sotatoimia ollut. Mutta Neuvostomaan alueelle tunkeutuneiden saksalaisten ja suomalaisten valloitusseikkailijain tuhoaminen jatkuu herkeämättä. Punaisen armeijan pienehköt joukkoyksiköt, partiot ja tarkka-ampujat sekä kotikontujensa vapauttamisen puolesta taistelevat sissijoukkoihin liittyneet Karjalan kansan pojat surmaavat päivittäin satoja „heimoveljiä“, niin hitleriläisiä kuin mannerheimiläisiäkin, opiksi ja varoitukseksi toisille Karjalan maiden ja metsien tavoittelijoille. Esitämme lyhyitä tietoja eräistä tämänluontoisista taistelutoimista.

Syyskuun 2 pnä erään joukkoyksikön puna-armeijalaiset hyökkäsivät yllättäen erään saksalaisen varuskunnan kimppuun. Neljä tuntia kestäneessä taistelussa puna-armeijalaiset surmasivat 60 hitleriläistä ja saivat haltuunsa runsaan sotasaaliin sekä tärkeitä sotilaallisia asiapapereita.

14 puna-armeijalaista oli puhdistamassa valkosuomalaisten miinakenttää. Syntyi kahakka, jossa tuhottiin 30 valkosuomalaista.

Tiedustelijat huomasivat retkellään metsäsaunan, jossa nukkui 8 mannerheimiläistä sotamiestä ja upseeri. Tiedustelijat tuhosivat 7 sotamiestä ja upseerin ja yhden sotamiehen ottivat vangiksi.

Erään joukkoyksikön tarkka-ampujat tekivät äskettäin yhteenvetoja toiminnastaan kuu-kauden ajalta. Osoittautui, että elokuussa he ovat surman-

neet 181 hitleriläistä ja haa-voittaneet useita kymmeniä. Syyskuun 1 ja 2 päivänä tämän joukkoyksikön tarkka-ampujat tuhosivat 25 hitleriläistä.

8 VIHOLLISALUSTA UPOTETTU

Syyskuun 4 pnä Punaisen armeijan merivoimat upottivat Suomenlahdella 4 vihollisen kuljetusalusta yhteiseltä kantavuudeltaan 37.000 tonnia sekä 2 saksalaista miinavenettä.

Kapteeniluutnantti Vedjajevin komentama sukellusvene hukutti hiljattain Barentsin merellä kaksi vihollisen suurta kuljetusalusta.

10 VIHOLLISKONETTA TUHOTTU

Eräässä meidän lentäjiemme tekemässä hyökkäyksessä vihollisen lentokentälle ja ilmatähtelyissä on rintamamme yhdellä ainoalla loholla viime päivinä ammuttu alas ja tuhottu maassa 10 vihollisen lentokonetta.

Länsi- ja Etelärintamalla

Länsirintamalla jatkuvat taistelut Rševin seudulla, jossa saksalaiset puolustautuvat epätoivon vimalla. Viime päivien kuluessa neuvostojoukot ovat vallanneet useita asutuskeskuksia ja aiheuttaneet viholliselle suuria menetyksiä.

Stalingradin, Novorossiiskin ja Mosdokin seuduilla jatkuvat ankarat taistelut. Yksistään niissä taisteluissa, joista mainitaan Neuvostoliiton Tiedotustoimiston tiedonannossa syyskuun 4 ja 5

päivien ajalta, saksalaiset ovat näillä seuduilla menettäneet noin 9.000 sotamiestä ja upseeria, 124 hyökkäysvaunua, 112 autoa, 67 konekivääriä ja 44 tykkiä.

Punaisen armeijan ilmavoimat ovat yksistään syyskuun 3 ja 4 päivänä tuhonneet 40 vihollisen hyökkäysvaunua ja panssariautoa, 150 sotilaita kuljettanutta kuorma-autoa, 20 ampumatarvikkeuormaa, särkeneet 4 vihollisjunaa ja tuhonneet 5 ampumatarvikevarastoa.

LENINGRADIN RINTAMALLA

Vihollisen saarto-rengas murenee ja höltyy

Leningradia puolustavat neuvostojoukot ovat saavuttaneet kesän aikana huomattavia voittoja vihollisesta. Asutuskeskustoisensa jälkeen joutuu Punaisen armeijan joukkojen käsiin. Vihollisen saartorengasta työnnetään yhä kauemmaksi kaupungista. On vallattu viimein paikkakunta, josta saksalaiset saattoivat vielä keskikesällä ampuvia Leningradia järeillä tykeillä. Sitkeissä taisteluissa on murrettu vihollisen linnoitetut asemat P:n ja J:n paikkakunnilla. Näissä taisteluissa on tuhottu satoja hitleriläisiä ja saatu runsas sotasaalis. Taisteluissa erään Nevan sivujoen rannoilla on miltei kokonaan tuhottu saksalainen SS-divisioona.

Äskettäin neuvostojoukot valtasivat saksalaisten tärkeän linnoitetun aseman, jota puolustivat SS-joukot. Saksalaiset olivat kaivautuneet ratavalliin, rakentaneet siihen voimakkaita tykistö- ja konekivääriasemia, mutta ei mikään auttanut, lähteä täytyi.

Taistelut jatkuvat. Saksalaiset yrittävät tehdä ilmahyökkäyksiä Leningradiin, mutta kaikki yritykset torjutaan. Niinpä syyskuun 1 ja 2 päivänä Leningradin edustalla tuhottiin 21 ja vaurioitettiin 3 saksalaista lentokonetta.

Syyskuun 4 ja 5 päivänä tuhottiin 30 viholliskonetta, niissä taisteluissa ja 19 ilmatorjuntatykistön tulella.

Talponpojat piilottavat kansa saksalaisilta

„Ei tipu Jepelle pottuvoita“

Eräs sotavanki, jonka pyynnillä jätämme hänen nimensä vaimittamatta, kertoo elintarvikkeen kiristymisestä Suomessa seuraavaa:

„Vainnon puutteen vuoksi meidän siviiliväestö samoin kuin talonpojat kärsivät ainaista nälkää. Minä en ymmärrä, miksi meidän leipäannokset meidän prikaatissakin vain pienenevät, vaikka lehdet ovat pauhanneet siitä, että Saksasta saapunut viljaa. Alkukesällä ei kai jonkun verran tulikin meidän ovelien saksalaisten joukkojen muonittamista varten. Mutta tuo määrä ei ole riittänyt saksalaisten ruokkimiseen, sikäpä talonpojilta ajetaan pois kaikki vilja uudesta sadosta. Herrat lupaavat jättää meidän siviiliväestöä ja kortti-työmiehiä säädetyn määrän talonpoikien omaan käyttöön, mutta varmasti ne nekin vähitellen nälkivät, jos sota vielä pitemmälle jatkuu.“

Heinäkuun alkupäivinä lomalla olin käväsin Vihdissä. „Huoltolautakunnan“ rohmujen ja talonpoikien veljet ja talonpoika kiertelevät talosta taloon kysäilemässä kylvetyn maan viljoja ja käyttämässä, mistä he saisi kahmastua paremmat paikat saksalaisten suihin.

Käväsin muutamassa talossa, jossa nuo huoltoherrat olivat käyneet kytäysmatkallaan. Kuulin usean talonpojan sanovan, että „kyllä sitä nyt vara pidetään, ettei meidän raskaalla työllä saatu vilja mene saksalaisten suihin.“

„Ei tipu Jepelle pottuvoita“, sanoo eräskin talonpoika noiden rohmujen lähdettyä, ja määräsi heidän valmistamaan maakuop-teen uudisviljan piilottamista varten.

SOTA RIITTÄKÖÖN

Nyt armas Suomi surra saa!
On „takuumiehiä“ täys koko maa.
He naisemme narraa ja viljamme syö.
Mies Suomen, sä heitä miks' maahan et lyö?

Nyt Suomea saksammit sortaa saa
ja herrat sen miehiä tapattaa.
Jo herrat Suomemme myynehet on.
Onko, kansa, sun nöyryydes loppumaton?

He meille ja uudelle polvellekin
tekee Suomesta kauhean helvetin.
Jo on maassamme hautojen, kurjuuden yö.
Mies Suomen, sä saksammit maahan lyö!

Alas Rydit, Rangellit, Tannerit,
pois maastamme röyhkeät saksammit!
Sota riittääköön, rauha rajoille maan,
ja rauhan töihin mies Suomenmaan!

MANNERHEIMILÄISTÄ VANKIEN RÄÄKKÄYSTÄ

Sotavangit, 22. Erillisen pataljoonan sotamiehet Lauri Roivonen ja Juho Viitaniemi kertoivat, miten julmasti valkosuomalaiset ovat Karhumäen suunnalla kohdelleet sotavangeja ja Suomen armeijan jalkoihin jäänyttä siviiliväestöä:

„Vanhuksia, naisia ja lapsia kohdellaan aivan kuin sotavangeja. Heillä teetetään raskaita töitä ja pidetään yöt päävartiossa. Ruoka on erittäin huonoa ja lapset kiertelevät kerjäten ympärillä Karhumäkeä. Lasten kuolevaisuus on suuri. Samoin on paljon sairautapauksia.“

Sotavangeja kohdellaan röyhkeästi. Paitsi raskasta työtä, he ovat täydellisesti vartijan mielen vallan alla. Vartijat ja upseerit potkivat ja hakkaavat kiväärien perillä aseettomia vankeja. Näistä horjuvia vankeja käytetään etulinjoilla juoksuhautoja kaivamassa. Pataljoonamme rintamalueella oli tällainen tapaus. Vangit oli tuotu Karhumäeltä.

Heille oli lähtiessä uhattu, että tältä matkalta he eivät koskaan enää palaa. Töiden päätyttyä vangit vietiin suuren vartioston saattamana pois ja luultavaa on, että heidät ammuttiin ja vartijat siirrettiin muihin joukko-osastoihin.“

Näin kertovat suomalaiset sotavangit, yllämainittujen vankien rääkkäystapausten silminnäkijät. Muullaista suhtautumista vankien ei vieraalle maalle ryöstöretkelle lähteneiltä mannerheimiläisiltä seikkailijoilta voi odottaakaan. Mutta tietäkööt nuo lahtaripedot, että heidän nautintonsa ei ole enää pitkäaikainen! Tietäkööt myöskin ne Suomen armeijan sotilaat, jotka mahdollisesti eivät itse ole mukana hakkaamassa vankeja kiväärin perillä, vaan vaieten ja vastaan sano- matta antavat tovereittensa sitä tehdä, että he siten tekevät itsensä mannerheimiläisten lahtaisen rikoskumppaneiksi, kaikkine siitä johtuvine seurauksineen.

SAKSAN KAUPUN- KEJA POMMITE- TAAN IDÄSTÄ JA LÄNNESTÄ

Neuvostoilmavoimat pommitta-
neet Warsovaa, Budapestia ja
Königsbergiä

Ryhmä neuvostolentokoneita pommitti syyskuun 2 päivän vastaisena yönä saksalaisten sotatateollisuuskohteita Warsovassa.

Pommitus aiheutti kaupungissa ja erikoisesti pääesikunnan ja kasarmien piirissä lukemattomia tulipaloja, joista 24 hyvin suurta. Tulipaloja seurasivat voimakkaat räjähdykset. Tämän lisäksi 3 rautatieaseman ratapihoilla syttyi 30 tulipaloa ja tapahtui 10 räjähdystä.

Kaikki neuvostolentokoneet ovat palanneet aseimiinsa.

Elokuun 5 päivän vastaisena yönä suuri ryhmä neuvostolentokoneita pommitti Budapestin ja Königsbergin sotilaallisia ja sotatateollisuuskohteita.

Budapestissa syttyi 33 tulipaloa, joista 9 suurta, ja tapahtui useita voimakkaita räjähdyksiä.

Königsbergissä syttyi 24 tulipaloa ja tapahtui 5 valtavaa räjähdystä.

Kaikki neuvostokoneet, yhtä lukuunottamatta, ovat palanneet aseimiinsa.

Englantilaisten ilmahyökkäys Saarbrückenin ja Karlsruheen.

Syyskuun 2 päivän vastaisena yönä Englannin ilmavoimat tekivät tuhoisan hyökkäyksen Saarbrückenin.

Englannin ilmailuministeriö tiedoittaa, että suuri englantilaisten pommittajakoneiden yhdistelmä teki syyskuun 3 päivän vastaisena yönä hyökkäyksen Ylä-Reinin alueelle. Pommituksen peruskohde oli Karlsruhe, jossa syttyi suuria tulipaloja.

Karlsruhe on Saksan tärkeä rautatiekeskus, jossa yhtyvät pohjoisesta ja etelästä, lännestä ja idästä tulevat radat. Karlsruhe on myöskin tärkeiden kanavien keskus. Siellä on suuria telakoita ja tärkeitä sotatateollisuuslaitoksia.

„Vaatikaa joukko-osastojenne siirtämistä Suomen rajojen taakse!”

KUUDEN SOTAMIEHEN JA KOLMEN ALIKERSANTIN
VETOOMUS SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE

Entiset ruotutoverimme!

Sodan alussa meille uskoteltiin, että meidät lähetetään puoleen Suomeen rajoja. Jo silloin monet sotilaat aavistivat tästä piilevän petoksen ja painuivat metsäkaartiin tahi piilottautuivat tiensä lähetyville. Noiden tovereiden aavistus oli oikea. Meitä kettiin hyökkäämään rajan yli ja tunkeutumaan Karjalan kansainasuma-alueelle. Me teimme tylsästi työtä käskettyä, vaikka hyvin ymmärsimme, että olimme vierasta maata ryöstämässä. Useimmista meistä eivät ajatelleet nenäänsä pitemmälle, vaan uskoivat herrojen vakuutteluihin, että nyt siitä paljon puhutusta „Suur-Suomesta” tulee tosi. Moni eli toivossa, että helposti saadusta voittosaaliista voitiipahtaa yhtä ja toista raa'alle sotamiehellekin, kun herrat ottavat ensin rasvasimmat palat päältä pois.

Pettymys on ollut katkera. Me emme tiedä, onko Suomen armeija menettänyt 200.000 vai 300.000 miestä. Mutta me tiedämme teidän mielipiteenne, että Suomen miehiä on jo tapatettu aivan liikaa ja että olisi ja kauan sitten pitänyt luopua koko „Suur-Suomi”-yrityksestä.

Se on totta. Täällä Neuvostoliiton puolella tekemiemme havaintojen perusteella voimme vakuuttaa, että tämä sota ei lopu eikä Suomen miesten tuhoaminen lakkaa ennenkuin Suomen armeija on lähtenyt Suomen omien rajojen taakse.

Tuhannet ovat ne Suomen armeijan sotilaat, jotka Karjalan maan ryöstäjiä odottavalta kostolta säästyäkseen ja oman henkensä pelastaakseen ovat omin lupinsa painuneet Suomeen. Mutta monet pelkäävät joutuvansa poliisin käsiin ja omaistensa joutuvan vainoksi jos karkaavat yksinään. He tahtovat lähteä sitten kun sota on lähtee.

Sellaisille sotilaille annamme neuvon:

Älkää jääkö edottamaan surmaanne Karjalan korvissa, vaan toimikaa ennenkuin se on myöhäistä! Vaatikaa joukko-osastojenne siirtämistä Suomen rajojen taakse! Jos upseerit vastustelevalta, pakotakaa heidät siihen joukkovoimalla!

Suomen rajojen tällä puolen ei Mannerheimin armeijan sotilaille ole odotettavana muuta kuin kurja kuolema.

Stm. Louis Rowanen patol. 22.
Stm. Juh. Viitaniemi Patol. 22.
Alk. Hakekinen kumil. J. P. 32.
Stm. J. Aalek. Vähäperkeä Patol. 13 P. 22.
Stm. Kuoriniemi Pauli. äänin. 13 P. 22.
Stm. Laine Olavi 22. 9. 94.
Stm. N. Leitto 22. 9. 94.
Stm. Mäkeläen ohjel. 22. 9. 94.
Stm. Kivimäen ohjel. 22. 9. 94.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 94
1942

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
syyskuun 13 p:nä

SAKSALAISTEN VÄÄRENTÄJÄIN UUSI VALHE

Koko maailma tuntee hitleriläiset suurleuhkijoina. Mutta viime aikoina saksalaiset ovat soteutuneet niin pahasti valheisiin ja väärin „sotatiedonantoina”, että ovat lakanneet mainitsemasta minkäänlaisia numeroita vastustajan menetyksistä, vaan yksinkertaisesti luettelevat mymmeniä päähänsä pälkähtäen Punaisen armeijan divisioonien numeroita, joita divisioonia he ovat muka tuhonneet taisteluissa Neuvostoliiton—Saksan rintamalla.

Niinpä esimerkiksi syyskuun 1 päivänä saksalainen päällystö jätti ilmoille huiman uutisen. Se tiedotti maailmalle, että saksalais-fascistiset sotajoukot ovat toukokuun 1 päivän ja elokuun 31 päivän välisenä aikana muka tuhonneet „56 Punaisen armeijan divisioonaa ja 39 prikaatia”. Antaakseen näille mielikuvituksellille numeroille edes luotettavuuden varjon, Hitlerin esikunnan leuhkijat luettelevat muka tuhoamiensa Punaisen armeijan divisioonien ja prikaatien numeroita, välittämättä vähääkään siitä, että heidän luettelemansa divisioonat ja prikaatit eivät ole ollenkaan osallistuneet taisteluihin touko- ja elokuun välisenä aikana 1942, eivätkä muutamat niistä edes kuulu toimivaan Punaiseen armeijaan, ja muutkin divisioonat, vaikka ovatkin kärsineet menetyksiä taisteluissa, jatkavat sitkeästi taisteluja ja lyövät vihollista.

Tehdäkseen itselleen helpomaksi neuvostosotajoukkojen tuhoamisen paperilla, lohdutellakseen itseään ja pettääkseen Saksan väestöä saksalaiset ovat luotteluista Neuvostoliiton mene-

(Jatkuu 2. siv.)

Kun Syvärillä pantiin toimeksi... JR 50 pojat kieltäytyivät hyökkäämästä ja painelivat Suomeen

Sotamies Adiel Paananen Syvärin rintamalla toimivan JR 8 1. pataljoonasta, kotoisin Reisjärven kunnasta, kertoo:

„Meidän JR 50:llä, jossa aikaisemmin palvelin, on mielenkiintoinen historiansa. Sodan alussa rykmentissä oli suuria menetyksiä. Sitä täydennettiin useampia kertoja reservistä otetuilla „vanhuksilla”. Vanhukset toivat tullessaan tyytymättömyyden mielialoja ja julistivat nuoremmille sotamiehille totuutta Karjalan valloitusseikkailujen rikollisuudesta. Lehtovaaran edustalla käydyssä taistelussa JR 50 3. pataljoona kieltäytyi hyökkäämästä ja useista upseerien este-ly-yrityksistä huolimatta perääntyi asemistaan kauaksi selustalle. Useiden tällaisten kieltäytymistapausten johdosta siirrettiin JR 50 selustalle Uutjärven kylään. Kun rykmenttiä alettiin valmistaa rintamalle lähetettäväksi, päättivät pojat karata Suomeen. Päätöksen tehneitä oli 7. ja 8. komppania kokonaisuudessaan ja osa 3. pataljoonan konekiväärikomppaniasta. Pojat ottivat mukaansa aseita ja elintarpeita ja lähtivät painelemaan Suomea kohti. Kun 3. pataljoonan komentaja majuri Saarelainen sai tapahtumasta tietää, lähti hän autolla miesten jälkeen. Tavattuani miehet 5 kilometrin päässä Uutjärven kylästä, pysäytti hän autonsa ja piti miehille seuraavanlaisen puheen:

„Sotamiehet! Minä tuln luoksenne yksin ja aseettomana. Te olette kaikki aseissa. Te voitte siis tehdä minulle mitä tahdotte. Minä tuln pyytämään teitä palaamaan takaisin joukko-osastoonne. Teille on sanottu, että teidät viedään hyökkäykseen. Älkää uskoko sellaista! Suomi ei mene edemmäksi Syväristä. Teidän tehtävänne on suojella ainoastaan rajaa. Taistelemaan emme enää tule. Tähän katsoen ehdotan ettette nouse kapiinaan, vaan palaatte joukko-osastoonne.”

Osa pojista päätti palata takaisin ehdolla, että pataljoonan komentaja antaa takeet siitä, ettei heitä viedä hyökkäykseen venäläisiä vastaan. Majuri suostui tähän. Tämän jälkeen lähetettiin paikalle kuorma-autoja, joilla pojat tuotiin takaisin joukko-osastoon. Mutta suuri joukko miehistä jatkoi karkumatkaansa Suomeen. Tämän tapauksen jälkeen rykmentti oli hajoitettava ja järjestettävä se kokonaan uudelleen. Nuoret lähetettiin muihin rykmentteihin ja vanhemmat miehet kotiin.”

SAKSALAISTEN VÄÄRENTÄJÄIN...

(Jatkoa 1. slv.)

tyksistä puhuessaan menneet niin pitkälle, että ovat keksineet erikoisia neuvostoarmeijan joukko-yhdistelmiä, kuten „iskuprikaatit“ ja „ilmaluprikaatit“ ja siten ilman mitään vaivaa lyöneet ne ja liittäneet tuhottujen neuvostojoukko-osastojen luetteloon. Käyttäen tavallisia huijaputustempujaan, hitleriläiset nytkin vaikenavat omista menetyksistään, vaikka ne ovat suunnattoman suuret.

Julkaisemme totuudenmukaiset numerotiedot taistelevien puolien menetyksistä tämän vuoden toukokuun 1 päivän ja elokuun 31 päivän välisenä aikana.

Mainittuna aikana taisteluissa Neuvostoliiton—Saksan rintamalla kärsi melkoisia menetyksiä 42 Neuvostoliiton jalkaväkidivisioonaa ja 25 prikaatia, joista 14 hyökkäysvaunuprikaattia.

Tuona aikana Punaisen armeijan joukko-osastot ovat lyöneet täydellisesti hajalle (tuhoten yli 70 prosenttia taisteluvahvuudesta) seuraavat 73 vihollisdivisioonaa:

a) 1., 6., 8., 11., 22., 24., 28., 50., 57., 58., 62., 75., 79., 87., 102., 113., 123., 132., 161., 168., 170., 223., 227., 256., 269., 290., 291., 294., 297., 305., 336., 342., 377. ja 387. saksalaisen jalkaväkidivisioonan; 3., 14., 36. ja 60. saksalaisen moottoroidun divisioonan sekä kaksi moottoroitua SS-divisioonaa; 4. ja 5. saksalaisen vuoristo-jalkaväkidivisioonan; 1., 2., 3., 5., 9., 11., 16., 17., 18., 19., 22. ja 23. saksalaisen hyökkäysvaunudivisioonan. Kaikkiaan on lyöty hajalle 54 saksalaista divisioonaa.

b) 1., 2., 4., 18. ja 20. romanialaisen jalkaväkidivisioonan; 1. ja 2. romanialaisen vuoristo- ja 5. ratsuväkidivisioonan. Kaikkiaan on lyöty hajalle 8 romanialaista divisioonaa.

c) 3., 7., 10., 12. ja 14. unkarilaisen jalkaväkidivisioonan ja unkarilaisen hyökkäysvaunuprikaatin.

d) 2. ja 9. italialaisen jalkaväki-, 3. moottoroidun ja 2. alppidivisioonan.

On tuhottu myöskin 1. slovakialainen moottoroitu divisioona ja tanskalaisten hitleriläisten „Tanska“-legioona.

Sitä paitsi neuvostojoukot ovat tuottaneet taisteluissa toukokuun 1 päivän ja elokuun 31 päivän välisenä aikana raskaita menetyksiä 26., 30., 44., 56., 76., 94., 95., 121., 122., 129., 208., 212., 254., 258., 296., 299., 328., 329., 340., 384. ja 385. saksalaiselle jalkaväkidivisioonalle, jotka ovat menettäneet 40—50 prosenttia taisteluvahvuudestaan.

Sellaisia ovat tosiasiat.

Käydyissä taisteluissa Punaisen armeija on näin ollen joutunut murskaksi oleellisen osan vihollisen sotajoukoista. Kun vielä joku aika kuluu, niin Hitlerin ja hänen vasalliansa muutkin divisioonat saavat samanlaisen kunniantoman lopun. Neuvostokansa ja Punainen armeija löytävät jokaista Neuvostomaahan tunkeutunutta saksalaista, unkarilaista, romanialaista, italialaista, slovakialaista ja suomalaista varten kuulan ja kaksi kyynärää multaa.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

SAKSAA POMMITETAAN JOKA PÄIVÄ

AMERIKAN ILMAVOIMAT ALKANEET AKTIIVISEN TOIMINNAN

Liittoutuneiden maiden ilmavoimien toiminta on viime aikoina huomattavasti vilkastunut. Syyskuun alusta alkaen ne ovat joka päivä tehneet hyökkäyksiä Saksan ja sen miehittämien maiden sotilaallisia kohteita vastaan.

Syyskuun 4 p:nä englantilaiset pommittivat useita kohteita Saksan länsirannikolla ja syyskuun 5 päivän vastaisena yönä tekivät tuhoisan hyökkäyksen Bremenin, jonne heitettiin m.m. useita 2 tonnin pommeja.

Syyskuun 5 p:nä englantilaiset ja amerikkalaiset tekivät kaksi ilmahyökkäystä Ranskan miehittelylle alueelle. Aamupäivästä „Boston“-malliset koneet pommittivat le Havren telakoita. Myöhemmin 3 amerikkalaisten „Lentävien linnoitusten“ laivuetta pommitti Rouenia.

Syyskuun 6 päivän vastaisena yönä raskaat amerikkalaiset

Kasakat — saksalaisten sotamiesten kauhu

„Venäjän kasakat taistelevat kuin leijonat“

Eräältä Itärintaman taisteluissa kaatuneelta saksalaiselta sotamieheltä Frans Mülleriltä on löydetty kirje, jota hän ei ole ehtinyt lähettää kotiinsa. Läheisyydestä näemme siitä muutamia otteita.

„Se, mitä täällä Venäjän arvoilla tapahtuu, on sanoin kuvaamatonta. Oletko kuullut Venäjän kasakoista? Kun minä kuulen mainittavan noista hurjista ratsu-miehistä, niin aivan hiukset nousevat pystyyn kauhusta. Venäläiset kasakat taistelevat kuin leijonat. Sanotaan, että venäläisten tykkituli on jotain hirveätä, mutta sen voi vielä kestää. Kasakain edessä ei kestä mikään. Ne ilmestyvät kokonaisina vyöryinä joukko-osastojemme selkäpuolelle sekä sivustoille ja karkaavat päälle sellaisella voimalla, että lujemmatkin hermot pettävä. En ymmärrä, mistä nuo miehet ovat saaneet sellaisen voiman ja sisun. Jos jumala minua varjellee, niin ehkä pääsen täältä helvetin tulipesästä. Muuhun minä en enää luota.“

Frans Müllerin kirjeestä on opittavaa kaikille niille, jotka vielä ovat siinä hullussa luulossa, että Hitler voi voittaa. Neuvostoliiton kansat — Donin kasakat, Ukrainan talonpojat, Leningradin ja Moskovan työläiset, Karjalan talonpojat eivät luovuta viholliselle maataan, vaan tulevat taistelemaan kunnes vihollinen on karkoitettu Neuvostomaan karmalta.

pommittajakoneet pommittivat saksalaisten sotilaallisia kohteita Kreetan saarella.

Syyskuun 6 päivänä Pohjois-Ranskan yllä toimi 400 englantilaista hävittäjää. Iltapäivällä englantilaiset pommittivat Bolognen laivatelakoita.

Syyskuun 7 päivän vastaisena yönä suuret englantilaisten ilmavoimien yhdistelmät pommittivat tuhoisasti Duisburgia ja muita kohteita Ruhrin alueella.

KARJALAN RINTAMA

Punaisen armeijan joukkoyksiköt ja tarkka-ampujat ovat viime päivinä menestyksellä hävinneet vihollista ja jatkaneet sen elävän voiman tuhoamista.

Erään joukkoyksikön puna-armeijalaiset tunkeutuivat yöllä valkosuomalaisien aseisiin ja vihollisen ampumahaudoissa suhteutuneissa taisteluissa tuhosi niissä olleet mannerheimi- ja sotaväijä sekä ottivat viholliselta pikakivääriä, puhelimen, suuren määrän käsikranaatteja ja patruunoita.

Toisella rintamanosalla erään

Tarkka-ampujat laskevat saalistaan

Rintamamme eri joukkoyksiköiden tarkka-ampujat ovat syyskuun alkupäivinä tehneet yhteenvetoja taistelutoiminnastaan elokuun ajalta. Useimpien joukkoyksikköjen tarkka-ampujaryhmien saalis kuukauden ajalta on 100 fascistia. Niinpä erään joukko-osaston tarkka-ampujat ovat elokuussa surmanneet 358 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Barentsin merellä on upotettu vihollisen 5.000 tonnin kuljetusaluks.

MITEN SAKSALAISET SURMAAVAT HAAVOITTUNEITAAN

ADOLF HITLERIN NIMEÄ KANTAVA KUOLEMAANTUOMITTUJEN LAIVA

Lontoon radio ilmoitti äskettäin: Saksan radio koettaa kumota Venäjän rintamalta saadut tiedot joiden mukaan saksalaisille haavoille on annettu ohjeet lopettaa vaikeasti haavoittuneiden kärsimykset lähettämällä saksalaiset väittävät näitä tietoja vahvuuksi. Mutta nämä niinsanoitukset ovat lähtöisin itseltään saksalaiselta haavoittuneelta.

Tiedetään, että Norjassa haavoittuneet saksalaiset sotilaat ovat tehneet vastarintaa, kun heitä lähetettiin „Adolf Hitler“-nimeisen sairaalalaivaan, sillä tästä laivasta ei kukaan palaa elä-

joukko-osaston tykkimiehet ja kranaatinheitinryhmä suuntasivat tuhoisan ja yllättävän tulen vihollisen aseisiin. Vihollisen leirissä syntyi hätäistä liikettä. Sitä käyttivät hyväkseen aivan vihollisen etulinjan lähelle maastoutuneet Punaisen armeijan tarkka-ampujat kaataen 35 fascistia. Sitten he vetäytyivät takaisin ja ottivat tarkalla tulella vastaan vihollisen konepistoolimiehet, jotka yrittivät saartaa heidät.

Tässä kaksi tuntia kestäneessä kahakassa vihollinen menetti 72 miestä.

VIHOLLISEN ILMAVOIMIEN MENETYKSET

Yrittäessään hiljattain pommittaa erästä Punaisen armeijan lentokenttää vihollinen menetti ilmataistelussa 6 konetta seitsemästätoista hyökkäykseen osallistuneesta. Sitäpaitsi kahta viholliskonetta vaurioitettiin pahoin. Pommitusyritys torjuttiin.

Rintamamme pohjoislohkolla suuri ryhmä vihollisen lentokoneita yritti pommittaa erästä kaupunkia, mutta menetettyään kiiwaassa ilmataistelussa 7 konetta lyötiin hajalle ja perääntyi.

„Ei pitäis lentää ylemmä kuin siivet kantaa“

Syvärin rintamalla kaatuneen sotamies Frans Mäenpään (5 Kpk 9427) taskusta löytyneessä lähettämättömässä kirjeessä, joka on osoitettu Sofia Mäenpääle (Toijala, Nahkiala) sanotaan:

„Kyllä tästä taitaa paskanen loppu taas tulla. Näyttää menevän siihen malliin. Saamme kohta sanoa, että Suomikin on joskus ollut, vaan nyt ei ole kuin muistot jäljellä. Ei se mitään toivottavaa olisi, vaan niin näyttää asiat kehittyvän. Ei pitäis lentää ylemmä kuin siivet kantaa.“

Sotamies Frans Mäenpää-vainaja oli oikeassa ennustaessaan „Suur-Suomi“-seikkailulle „paskasta loppua“, kun on lähdetty „lentämään ylemmä kuin siivet kantaa“. Mutta hän erehtyi luullessaan, että Mannerheimin valloitusseikkailun „paskanen loppu“ merkitsee Suomen loppua. Asia on aivan päinvastoin. Mannerheimin tappio on oleva Suomen kansan voitto. Suomen kansa kulkee nopeaa vauhtia perikatoaan kohti niin kauan kuin sen miehet, Frans Mäenpään tavoin, antavat lahtauttaa itseään ja tovereitaan rikollisessa ja toivottomassa yrityksessä anastaa suurelle naapurikansalle kuuluvaa maata. Se, mikä vielä pelastettavissa on, voidaan pelastaa ainoastaan siten, että Suomen armeijan sotamiehet lakkaavat „lentämästä ylemmä kuin siivet kantaa“, lähtevät kiireesti pois rintamalta ja painuvat Suomen rajojen taakse.

ka Nonjasta Saksaan ei kestä montakaan päivää. Jos vaikeasti haavoittuneet kuolevat matkalla niin miksei heitä viedä kotiseudulleen ja sallita, että heidän omaisensa hautaisivat heidät. Eikö ole vertauskuvallista, että juuri tämä kuolemaantuomittujen laiva kantaa „Adolf Hitlerin“ nimeä?

On huomattava, että merimat-

„Venäläisillä on laukut täynnä valkoista leipää“

Sensuurin ohi livahtaneita kultaisia totuuden sanoja

Rouva Esteri Artamolle, Hämeenlinna, Kankaantaka, kirjoittaa eräs sotamies Hannes, jonka kenttäpostiosoite on 1 Kpk 4860:

„Kyllä tämä elämä täällä on kurjaa. Nälkä alkaa esiintyä. Yhden näkkileivän saamme päivässä. Kun sen saa, niin sen syö heti kovaan nälkään ja sitten saa olla leivättä seuraavan päivän.

Kyllä sitä toista moititaan ja puhutaan nälänhädästä. Täälläkin kaatuneilla venäläisillä on laukut täynnä valkoista leipää. Mikäli sensuuri sattuu tämän mustaamaan, mustaa se totuuden. Sitä tehdään niin paljon.

Kyllä olemme olleet täällä tappelemassa, mutta ei tiedä sanoa kuinka kauan hermoni kestävät. Joka päivä lähtee miehiä sairaalaan, osittain heikon ruoan puutteesta.

Täällä suurtaolollisten pojat saavat kotoaan voipaketteja ja limppuja. Ja kyllä ne osaa olla saitoja. Se on sitä oikeata „aseveljeyttä“, josta sanomalehden sivuilla niin puhutaan“.

Sotamies Hanneksen kirjoittamat totuuden sanat eivät olisi päässeet koskaan julkisuuteen, jos Hannes olisi ehtinyt laskea kirjeen kenttäpostilaatikkoon ennen kaatumistaan — hän nimittäin kaatui joku aika sitten Syvärillä. Hanneksen kirje olisi varmasti joutunut polttoroviolle, sillä suomalainen sotasensuuri pelkää totuutta kuin ruttoa. Mutta Hanneksen, vaikka näki totuuden, teki vääryyttä itselleen ja omaisilleen, kun ei aikanaan lähtenyt pois rintamalta, vaan antoi tapattaa itsensä rosvoseikkailun uhrina.

Sota on sotaa. Niin kauan kuin Mannerheimin armeija polkee neuvostomaan työläisiltä ja talonpojilta anastetun maan kamaraa, ei puna-armeijalaisen luoti, kranaatti ja pistin tee eroa tietoisien valkoisten lahtarin ja toisin ajattelevan mannerheimiläisen sotilaan välillä. Jos ymmärrät taistelevasi väärän ja toivottoman asian puolesta, olevasi petetty ja harhaan johdettu, jos olet kyllästynyt sotaan, niin toimi sen mukaan, lähde kotiisi tai antaudu vangiksi. Jos et niin tee, vaan alistut vaikkapa nurkueenkin tottelemaan Mannerheimin upseerien käskyjä, niin olet ansainnut rosvon kohtalon — ennemmin tai myöhemmin on Punaisen armeijan luoti sinut saavuttava.

Sodassa ei katsota siihen, mitä sanot tai ajattelet, vaan siihen, mitä teet.

Amerikan suomalaiset vaativat sodan julistamista Suomelle

New York. New Jerseyn valtiossa oleva „Amerikan suomalaisen ammattiliittövän Kansallinen komitea“ on ilmoittanut lähettäneensä 4 tuhannelle ammattiliitolle ja 200 osuusliikkeelle päätöslauselman, jossa vaaditaan sodan julistamista Suomelle. Päätöslauselma sisältää todistusaineistoa, jolla osoitetaan Suomen Amerikassa olevan lähetystön sulkemisen ja sodan julistamisen välttämättömyys. Edelleen siinä osoitetaan, että

Suomi käy sotaa liittoutuneita maita vastaan. Suomen alueelta tehdään hyökkäyksiä Amerikan laivoja vastaan, ja Suomen lähetystö välittää akselivalloille sotilaallisia tietoja.

Useat ammattiliitot, joihin kuuluu paljon suomalaisia, ovat jo hyväksyneet tämän päätöslauselman ja lähettäneet lukemattomien jäsentensä allekirjoittaman kopion Rooseveltille ja valtiosihteeri Hullille.

SUOMEN „LIITTOLAISIA“

Romanialaiset rintamalla

— Missäs sinä olit taistelun aikana, lurjus?

— Koko ajan edessä, herra kapteeni! Jos ette usko niin katsokaa minulla on neljä saksalasta kuulakäpälä takapuolella.

Sakmannit hyökkäyksen edellä

— Puhall, että saan haistaa henkesi! Saatanaa aika, siinähan olet ihan selvä.

„Suomi on kärsinyt suunnattomia menetyksiä“

Tukholma. Saksan hitleriläisten pää-äänenkannattaja „Völkischer Beobachter“ on hiljattain julkaissut Suomessa ja Karjalais-Suomalaisen Neuvostotasavallan miehityksellä seuduilla käyneen kirjeenvaihtajansa kirjoituksen. Kirjeenvaihtaja myöntää, että „Suomi on kärsinyt sodassa suunnattomia menetyksiä“ ja että tämän johdosta „se kärsii ihmisten puutteesta enemmän kuin mikään muu Euroopan maa“.

Edelleen tuo hitleriläinen sanomalehtimies toteaa, ettei Suomi voi korvata mieshukkaansa miehitettyjen neuvostopalkkikuntien väestöllä, sillä tuo väestö tuntee leppymätöntä vihaa anastajia kohtaan.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 95
1942

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
syyskuun 16 pnä

„Heimoveljet“

Kun tavallinen „rehellinen“ maantierosvo karkaa rauhallisen matkamiehen kimppuun tyhjentäkseen tämän taskut, ei hän koeta tekeytyä uhrinsa „heimoveljeksi“, vaan komentaa kylmästi: „rahat tai henki!“ ja suorittaa tekonsa — mikäli se onnistuu. Mutta on eräs rosvo-luuta, joka on ottanut tavakseen julistaa „heimoveljykseen“ ne, joilta se luulee voivansa jotain „evakuoida“. Kun mannerheimiläis-waldenilainen tukkikapitalisti ja sotaporukka aloitti salakavalan päällekkarkauksensa Neuvosto-Karjalan kansan kimppuun anastakseen sen maat ja metsät, sanoi se lähtevänsä „vapauttamaan karjalaisia heimoveljiään“. Tuon iskulauseen „syvällisempi“ tarkoitukseksi oli — karjalaisten „vapauttaminen“ heidän omaisuudestaan. Mutta näin ei sanottu „moukille“, siitä puhuttiin vain suurten viskaalien kesken, silmää iskien.

„Karjalaisten heimoveljien vapauttaminen“ on yksi niistä kaikkein ulkokultaisimpia ja samalla kömpelöimpiä valhetunnuksia, joilla suomalaiset „valloittajat“ ovat koettaneet naamioida ryöstöpyyteitään. Emme tiedä tarkkaan, kuinka paljon Suomessa on löytynyt sellaisia tomppeleita, joita on voitu vetää huulesta noin tökeröllä kikalla. Mutta varmaa on, että Neuvosto-Karjalan kansa ei ole tuohon syöttiin tarttunut eikä tartu. Se tuntee nuo n.s. „heimoveljet“ ennestään vuosilta 1918—22. Se tuntee heidät pirttiensä polttajina, kotiensa häväsijöinä, karjalaisten talonpoikien ja opettajien murhaajina. Mannerheim, Walden ja muut vierasta omaisuutta himoitsevat „ruotsit“ ovat sille samanlaisia „heimoveljiä“ kuin heidän saksalaiset esikuviansakin. Karjalan kansan pojat taistelevat hor-

(Jatkuu 2. siv.)

„HEIMOVELJIEN“ KESKEN

Hitler: „Sanohan, Mannerheim, kuinka monta suomalaista sinä olet tässä sodassa vapauttanut hengestään?“

Mannerheim: „Ei niitä saatanoita ole mennyt vasta kuin kolmattasataa tuhatta“.

Hitler (julmeittuneena): „Se on hävyttömän vähän. Sinähän lupasit tapattaa ne kaikki yhdessä vuodessa. Koetahan panna töpinäksi, tai muuten minä panen sinut pois viralta. Onks selvä?“

Mannerheim: „Ahkeruus iloni, herra fyrreri!“

Neuvostokansa ja Punainen armeija löytävät jo-kaista Neuvostomaahan tunkeutunutta saksalaista, unkarilaista, romanialaista, italialaista, slovakialaista ja suomalaista varten kuulan ja kolme kyynärää multaa.

NIIN MENE MIESTÄ TURPEESEEN...

Syvärin rintamalla surmansa saaneita „heimoveljiä“

„Suur-Suomi“-seikkailu on kallista lystiä. Se vaatii hiljaisimpinakin päivinä satojen Suomen miesten hengen. Mannerheimin armeijan rivit harvenevat. Lähenee toivottoman anastusseikkailun romahduksen hetki. Vakuuttavaa kieltä tästä puhuvat allaesitetyt poiminnot Syvärin rintamalla äskettäin kaatuneilta ja vangiksi joutuneilta sotamiehiltä ja upseereilta tavatuista tuhansista kirjeistä.

Sotamies Lauri Laakso, 2 Kpk 2417, kirjoittaa Mirja Koi-
vunen, Maskusta:

„Tänne on tullut jo yli 70 virallista kaatumistietoa ja 300—400 haavoittunutta. Ei ole tämän pitäjän poikia onni potkinut. Kyllä pakostakin tahtoo olla mieli matalana“.

Sotamies Arvo Kaveriselle, 3 Kpk 4281, kirjoittaa alikersantti
Matti Kiiskilä, 1 Kpk 4175:

„Kun meille tuli täydennysmiehiä melkein puolet komppa-
niasta, niin heti ensimmäisessä tappelussa kaatuivat ja haavoit-
tuivat melkein kaikki“.

Rouva Inkeri Saariselle, Helsinki, kirjoittaa hänen miehensä vän-
rikki Eino Saarinen, 1 Kpk 4173:

„Mieliala on niin matalalla, ettei kirjoittaminenkaan kunnol-
la luista. Pari vänrikkiä, parhaimpia tovereitani, täällä haa-
voittui tämän päivän touhussa, jossa minä, jumalankiitos, en
ollut mukana“.

Sotamies Kaarlo Heiniölle, 1 Kpk 4860, kirjoittaa T. Lahja Ve-
sannolta:

„Meillä oli maanantaina sankarihautajaiset. Yhdeksän nyt
kätettiin maan poveen. Kuusi on taas odottamassa hautaa-
mista“.

Sotamies Eino Karvoselle, 1 Kpk 4176, kirjoittaa E. Mustonen,
Joensuu, Kettuvaara:

„Kankaanrannan poikia on yksi kateissa, toinen kaatui ja
kolmas oli astunut miinaan, niin että jalat olivat menneet. On
siinä yhden perheen osalle vahinkoa kylliksi“.

Alikersantti Leo Poukalle, 1 Kpk 4859, kirjoittaa Salli Koljonen,
Längelmäki k.k.:

„Minulta on kaatunut isäpuoleni ja vanhin veljeni. Toinen
veljeni on haavoittunut vaikeasti. Veljeltäni jäi vaimo ja 2
pienää lasta nyt orvoksi. Suvustani on kaatunut tässä sodassa
niin paljon, monta serkkuaani on mennyt“.

Alikersantti Matti Kiiskilälle, 1 Kpk 4175, kirjoittaa Oili Kiiski-
nen, Mänttä, Mänttäkylä:

„Minulle kuuluu ikäviä, veljeni Erkki kaatui. Kyllä se oli isku
meille omaisille. Erkki-rukka meni miinaan kahden pojan kans-
sa. Oli aika pahasti ruhjoutunut“.

Sotamies Mauno Eskeliselä, 1 Kpk 4860, kirjoittaa Katri Soini-
nen, Leppävirta k.k.:

„Tuntuu niin ikävältä, kun ajattelee tuota sotaa. Tuossa 30
metrin päässä on sankarihauta. Siellä lepää monta poikaa ja
ylihuomenna on taas hautajaiset“.

Neuvostoilmavoimat pommittaneet uudel- leen Budapestiä, Ber- liiniä ja Königsbergiä

Yöllä syyskuun 10 päivää
vasten suuri ryhmä neuvosto-
lentokoneita pommitti Buda-
pestin, Berliinin, Königsber-
gin ja eräiden toisten Itä-
Saksan kaupunkien sotatelli-
suuskohteita.

Pommitus aiheutti Budapes-
tissä 38 tulipaloa, joista 12
suurta, ja 8 valtavaa räjähdys-
tä. Berliinissä syttyi 12 tuli-
paloa, niistä 6 suurta, ja tapah-
tui 4 valtavaa räjähdystä. Kö-
nigsbergissä syttyi 16 tulipa-
loa, niistä 6 suurta, ja tapah-
tui 4 valtavaa räjähdystä.

Kaikki lentokoneet, paitsi
kahta, ovat palanneet ase-
miinsa.

„HEIMOVELJET“

(Jatkoa 1. siv.)

jumatta Punaisen armeijan ri-
veissä ja omissa sissijoukoissaan
siihen saakka, kunnes heidän ko-
timaansa on vapautettu kaikista
kutsumattomista „heimoveljistä“,
niin suomalaisista kuin saksalai-
sistakin.

Entäs se „Vuokkiniemen kan-
salauskokous“, josta „Ajan
Suunta“ vielä nytkin koettaa
pitää ääntä vakavalla naamalla?
Tästä n.s. „kansalauskokoukses-
ta“ tiedetään, että siellä ei ollut
ainoatakaan todellista Aunuksen
tai Vienan karjalaista. Se oli il-
veilyä, jossa lavastajan ja suu-
rimmalta osalta myöskin yleisön
osaa esitti everstiluutnantti
Kuussaari, Suomen armeijan up-
seeri, tunnettu lapualaishuligaani,
ilmeisesti se sama Kuussaari, jo-
ka vuonna 1930 oli muiluttamas-
sa presidentti Ståhlbergiä Neu-
vostoliiton rajalle ja tällä mal-
kallaan juopotellessaan muiden
„urotöidensä“ ohella raiskasi
Sortavalan seurahuoneen tarjo-
ilijattaren.

Tuollaiset „heimoveljet“ tule-
vat Karjalasta saamaan sen, mi-
kä heille kuuluu, nimittäin kolme
kyyntä multaa nokkansa päälle,
elleivät hyvän sään aikana kor-
jaa luitaan Karjalan työkansan
asuma-alueelta.

NERVE, 3. PRIKAATIN POJAT!

Nyt kun minä olen täällä
Neuvostoliitossa sotavankina,
niin päätin tässä kirjoittaa teille
muutamalla sanalla siitä, miten
me täällä elämme. Meitä suo-
malaisia sotamiehiä on paljon
täällä sotavankileirillä. Olen
nähty täällä myöskin useita 3.
prikaatin poikia. Kohtelu täällä
on hyvä. Ruokaa, juomaa ja tu-
pakkaa on tarpeeksi. Töitä pais-
kelemme kukin omalla ammatti-
alallamme. Mitäpä tässä sitten
muuta tarvitsee. Pääasia on se,
että me varmasti säilytämme
päämme. Toista on pojat teidän
laita. Te muistatte aivan hyvin
entisen 3. prikaatin komentajan,
eversti Savonjousen, joka muuta-
massa päivässä tapatutti prikaa-
tiin lähes 900 miestä. Samanlainen sotahullu äijä on nykyinen 3.
prikaatin komentaja eversti Autti. Hän on jo tapattanut ja saatta-
nut naajarikoiksi useita satoja, siitä huolimatta, vaikka ei ole ollut
kempia sotatoimiakaan. Ja on aivan selvää, että kun Punainen
armeija aloittaa hyökkäyksen ja vapauttaa Karjalan, niin te olette
sen omat, jos edelleenkin tottelette tuon sotahullun käskyjä.

Minä tiedän, että teillä on useilla hyviä päätöksiä sodan lopetta-
mista kohdaltanne. Mutta mitä te vielä arvelette? Eikö olisi jo
toteuttaa päätökset ja tehdä loppu itsenne tapattamisesta sekä
sotavankien upseereiden Ojasen y.m. kenkkuilemisista ja santsaut-
misista. Tulkaa pojat tänne, niin ei tarvitse syödä vesiluirikkia,
kun kun paremmat palat popsivat upseerit ja lotat. Siitä, että teil-
länne vain vettä pitää huolen huoltopäällikkö Hartia-Kalle.
Ei se on pojat sittenkin varmempaa, että henkenne säilyttämi-
si lähdette aikonaan Karjalasta. Älkää odottako ja tuumiko niin
vastaan, kun Puna-armeija panee teidät lähtemään, sillä se tulee teille
tärkeä.

Sotamies TOIVO LAHTINEN, 3. prikaati
1. pataljoona 3. komppania.

Sotavankien ja yliloikkarien nimiä ei julkaista ilman
heidän suostumustaan.

SUURLAKKO LUXEMBURGISSA

Lontoo. Reuterin tietotoi-
mi ilmoittaa, että Luxembur-
gissa on puhjennut suurlakko
sotavankien ja yliloikkarien
kesken. Saksan ja luxembur-
gilaisten sotavankien välillä
on puhjennut suurlakko
Luxemburgin liittolaisten
kesken. Saksan ja luxembur-
gilaisten sotavankien välillä
on puhjennut suurlakko
Luxemburgin liittolaisten
kesken.

Lu miehittäjiä vastaan, saksalais-
vastaisen liikkeen laajentuminen
Ranskassa, yleisiksi tulleet sabo-
taashiteet kaikissa Euroopan mie-
hitetyissä maissa ja vihdoin
suurlakko Luxemburgissa—kaik-
ki nämä seikat osoittavat, että
saksalaisten selusta on todella-
kin tulivuori, joka on valmis
purkautumaan millä hetkellä ta-
hansa ja hautaamaan alleen hit-
leriläiset sotaseikkailijat.

„Saksan mahti on
murskettava Eu-
roopan taistelu-
tantereilla“,

sanoi presidentti Roo-
sevelt radiopuheessaan

Yhdysvaltain presidentti Roo-
sevelt piti syyskuun 8 päivänä
radiopuheen, jossa m.m. kosket-
teli tilannetta maailmansodan rin-
tamilla. Roosevelt lausui:

„Venäjän rintamalla saksala-
laiset eivät kykene saamaan
ratkaisevaa voittoa, jonka saa-
vuttamisesta Hitler on kuu-
luttanut jo lähes vuosi sitten.
Saksa on onnistunut valtaa-
maan tärkeän osan Venäjän
aluetta, mutta siitä huolimatta
Hitler ei ole kyennyt tu-
hoamaan ainoatakaan venä-
läistä armeijaa, mikä on ollut
ja on yhä vieläkin hänen pää-
tarkoituksensa. Tilanne on nyt
sellainen, että miljoonien sak-
salaisten sotilaiden on pakko
viettää vielä yksi ankara talvi
Venäjän rintamalla. Venäläiset
tappavat enemmän natsseja ja
tuhoavat enemmän vihollisen
lentokoneita ja hyökkäysvau-
nuja kuin millään muulla rin-
tamalla tuhotaan. Venäläiset
eivät taistele vain urhoollises-
ti, he taistelevat loistavasti.
Venäjä tulee kestäämään ja
loppujen lopuksi se liittolais-
tensa avustamana karkoittaa
kaikki natsit maastaan“.

Tilanteesta Länsi-Euroopassa
Roosevelt sanoi:

„Täällä meidän päämäärä-
nämme on hyökkäys Saksaa
vastaan. On olemassa ainakin
kymmenen eri kohtaa, missä
me voimme hyökätä Saksan
kimppuun. Te ette tietenkään
odota, että kertoisin teille tar-
koin suunnitelmistamme, mut-
ta voitte olla varmoja, että
meidän maassamme sekä Eng-
lannissa on käynnissä valmis-
telu, joka tähtää tämän pää-
määrän toteuttamiseen. Sak-
san mahti on murskettava
Euroopan taistelutantereilla“.

Sisaren kirje

„Lampaitahan te olette, jos annatte herrojen tapattaa itsenne“

Muuraismäeltä kirjoittaa äskettäin Syvärin rintamalla kaatuneelle veljelleen muuan nuori talonpoikaisnainen, jonka nimeä emme halua mainita, ettei hän joutuisi ohranan miesten ja suojeluskuntalahtarien vainottavaksi:

„Ettekö te jo ala kääntyä takaisin päin? Kyllä kai se jo riittää Suomen osalta. Kääntykää pois ennenkuin kaikki miehet menee siellä ja haavoittuu. Jo nyt on aika kääntyä. Lampaitahan te olette, jos annatte herrojen tapattaa itsenne turhan päiten“.

Tämäntapaisia kirjeitä, joissa suomalaisten sotilaiden vaimot, äidit ja sisaret moittivat heitä siitä, että edelleenkin panevat henkensä alttiiksi väärän ja toivottoman asian puolesta, olemme julkaisseet tämän tästä. Nämä kirjeet osoittavat, että lukemattomat suomalaiset äidit, vaimot ja sisaret eivät suinkaan pidä sankareina, vaan raukkoina ja lampaina niitä poikiaan, miehiään ja veljiään, joilla ei ole sen verran uskallusta, että kieltäytyisivät suostumasta teurastettaviksi vieraalla maalla, vieraan asian puolesta. Ruotsissa ja muissa kansanvaltaisissa maissa on kansa jo sodan alusta alkaen halveksinut Mannerheimin sotilaita, saksalaisten fascistirosvojen liittolaisia. Nyt ollaan jo niin pitkällä, että onnettoman ja toivottoman sodan raatelema Suomen kansa alkaa halveksia ja kirotta niitä omia poikiaan, joilla ei ole rohkeutta nousta puolustamaan elämissensä oikeutta, omaisiaan ja kotejaan mannerheimiläisiä Suomen kansan tapattajia vastaan.

MITEN HITLERILÄIS-MANNERHEIMILÄISIÄ VALLOITUSSEIKKAILIJOITA TUHOTAAN

Karjalan rintamalla

Eräällä Karjalan rintaman osalla Punaisen armeijan tiedusteluosasto otti haltuunsa nimettömän kukkulan, joka hallitsee saksalaisten asemia. Kaikki saksalaisten yritykset tämän kukkulan valtaamiseksi ovat rauenneet tyhjiin. Kolmen päivän aikana kukkulaa vastaan tekemissään hyökkäyksissä hitleriläiset ovat menettäneet 305 miestä.

Leningradin rintamalla

Luoteisen rintaman Volhovan rintamalahkon neuvostojoukot käyvät taistelua nelisenkymmenen kilometrin päässä Leningradista. Saksalaisten saartorengas on Nevan eteläpuolella joutunut kahden tulen väliin. Syyskuun 11 p:nä neuvostojoukot hyökkäsivät Sinjavinon seudulle, jossa valtasivat useita ky-

liä. On saatu runsas sotasaalis ja vankeja. Kaikki saksalaisten vastahyökkäykset on lyöty takaisin. Kahden päivän taisteluissa neuvostojoukot ovat tuhonneet 63 vihollisen hyökkäysvaunua sekä 5.000 sotamiestä ja upseeria.

Etelärintamalla

Etelärintamalla ovat jatkuneet ankarat taistelut Stalingradin, Mozdokin ja Novorossiskin seuduilla. Asemiaan puolustavat neuvostojoukot aiheuttavat viholliselle edelleenkin suunnattomia menetyksiä. Niinpä esim. Novorossiskin edustalla saksalaiset menettivät yhdessä taistelussa syyskuun 10 päivän vastaisena yönä 1.000 sotamiestä ja upseeria.

Mozdokin seudulla on viiden päivän aikana tuhottu 2.000 hitleriläistä ja heidän 90 hyökkäysvaunuaan.

Ymmärtäväinen upseerin vaimo

„Kyllä Suomen herrat sopan keittivät“

Vänrikki Eino Saariselle Kpk 4173, kirjoittaa hänen monsa Inkeri Saarinen Helsingistä:

„Kyllä Suomen herrat sopan keittivät, mikä jää mättä. Nyt taasen puhutaan rauhasta, saa nähdä jos se ten tulee. Uskokaa, että se tehtävä, se rauha. Miehet puhuvat ja nääntyvät ihan karku ki. Suomi olisi sen rauhan tehnyt, mutta Saksa kielsi“.

Yksinpä suomalaisten upseerien vaimotkin ymmärtävät, että yhtä suuruudenhullujen kuin perienkin Suomen herrat „maailmanvalloitus“-hanke päättyvä hyvin ohrasesti. Ja kapa sitä ei nyt jo huomata. Kun Suomen hallitusherrat heidän tahtoaan noudattavat upseerit kaikesta huolimatta pitivät härkämäisesti kiinni toivottomasta yrityksestään, niin tekevät he sen ainoastaan lykätäkseen tulellemmeksi sen suuren nolauksen hetkeä, joka heille kuitenkin puksi tulee. Lahtarilla on lahtarisisu. Mutta kannattaako suomalaisten sotamiesten jatkaa itsensä lahtauttamista tilinteon heikentämisen pelkäävien herrojen kunniamon ja härkämäisyyden vuoksi, jos he ei olkoon heidän asiansa. Jos lahtarhimoavat „sankarikuolemasta“ Karjalan soissa välttyäkseen heidän kustolta, niin suotakoon heille se autuus. Jätettäköön heidän tappelemaan yksinään.

— Neuvostoliiton hallitus on palkinnut kunniamerkeillä 12 esikavaleriasta upseeria ja merimiestä heidän hoollisuudesta, jota he ovat osoittaneet kuljettaessaan aseita Ranskaan Neuvostoliittoon.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 96
1942

RINTAMALEHTI

Lauantaina
syyskuun 19 p:nä

MOSKOVAN RAUHA

Joka kerta, kun Suomen hallitusherrat tuntevat joutuvansa ahtaalle valehdellessaan, että Neuvostoliitto muka aikoo „valloittaa Suomen“, „hävittää suomalaiset maan pinnalta“ j.n.e., mätäkäsevät he pöytään viimeisen valttinsa: vuonna 1940 solmitun Moskovan rauhan, jolla he luulevat vielä voivansa jonkun verran lyödä mynttiä.

Tuo valtti on itse asiassa yhtä mätä kuin noiden herrojen kaikki muutkin propagandavallit. Tulee aika — eikä se ole kaukana — jolloin kaikkein takapajuisinkin suomalainen on loppuun saakka ymmärtävä, että talvisodassa 1939—40 ja sitä seuranneessa Moskovan rauhassa oli Neuvostoliiton puolelta kysymys täysin oikeutetuista, silloisessa tilanteessa ehdottoman välttämättömistä itsepuolustustoimenpiteistä. Kajoamme tällä kertaa ainoastaan pariin kolmeen tätä kysymystä valaisevaan seikkaan.

Ensiksi. Koko talvisotaa 1939—40 ja Moskovan rauhaa ei olisi koskaan tullut, jos valkoisen Suomen vallanpitäjät eivät olisi milloin avoimemmin, milloin peitetympin, mutta aina johdonmukaisesti sekä sanoin että teoin alleiviivanneet vihollisuuttaan Neuvostoliittoa ja sen kansoja kohtaan, jos he olisivat luopuneet vuodesta 1918 saakka julistamisestaan valloitusaikeista Neuvostoliiton alueisiin nähden, jos he eivät olisi herkeämättä valmistaneet maataan päällekkarkauksen astinlaudaksi suurvaltasodassa Neuvostoliittoa vastaan. Talvisota ja Moskovan rauha olivat tuloksena Suomen vallanpitäjien järjestelmällisestä sotaprovokatiosta.

Toiseksi. Kun Suomen herrat puhuvat „Moskovan pakkorauhasta“ ja Laatokan Karjalan luovuttamisesta Neuvostoliitolle, panevat he kaiken toivonsa kuuli-

(Jatkuu 2. siv.)

Kiestingin suunnalla

— Miehittäkää tuo kukkula!
— Ei se ole mikään kukkula, herra kenraali.
— No jos se ei ole kukkula, niin se on mäki.
— Anteeksi, herra kenraali, ei se ole mäkikään. Se on meidän 11. rykmenttimme eilisen hyökkäysrytymän jälkeä.

Neuvostokansa ja Punainen armeija löytävät jo-kaista Neuvostomaahan tunkeutunutta saksalaista, unkarilaista, romanialaista, italialaista, slovakialaista ja suomalaista varten kuulan ja kolme kyynärää multaa.

Moskovan rauha

(Jatkoa 1. siv.)

jaisa lyhyeen muistiin. He luotavat siihen, että ihmiset ovat unohtaneet ne alkuperäiset ehdotukset, jotka Neuvostoliiton hallitus talvisodan edellä teki Suomen hallitukselle rajakysymyksen järjestämiseksi. Ehdottaessaan Suomen rajaa siirrettäväksi Karjalan kannaksella ai-noastaan muutaman kymmenen kilometriä länteen päin. Leningradin turvallisuutta silmällä pitäen, neuvostohallitus tarjosi korvaukseksi tästä pienestä rajansiirrosta monin kerron laajemman ja rikkaamman alueen Laatokan pohjoispuolella, monista muista eduista puhumatta. Rajakysymys olisi voitu ratkaista rauhallista tietä Suomen kansan eduksi. Mutta Suomea hallitsevilla saaliinhimoisille tukkikapitalisteille oli silloin, kuten aina, heidän omat ryhmätunsa ja valloituspyyteensä rakkaammat kuin koko kansan etu. Suomen hallitus torjui röyhkeästi Neuvostoliiton esitykset, osoittaen tuolla teollaan odottavansa ai-noastaan otollista hetkeä kauan hantomiensa valloitus suunnitelmien toteuttamiselle. He luulivat sellaisen tilaisuuden tulleen kesäkuussa 1941. Mutta

he laskivat väärin, kuten nyt jo hullukin huomaa.

Kolmanneksi. Neuvostoliitto ei himoinnut Suomen maita eikä metsiä vuonna 1939-40, eikä se niitä tarvitse, sillä on niitä itsellään aivan riittämiin, vaikkapa hyvälle naapurillekin antaa. Suomi sai vuonna 1917 valtiollisen riippumattomuutensa lahjaksi Venäjän bolshevikien kädestä. Eikä siinä kaikki. Eräät talvisodan aikana julkaistut viralliset asiakirjat osoittavat, että Neuvostoliiton hallitus olisi ollut suostuvainen vapaaehtoisesti luovuttamaan suurimman osan Neuvosto-Karjalaa Suomelle, sellaiselle todella vapaalle ja itsenäiselle, todella kansanvaltaisele Suomelle, joka olisi voinut antaa takeet siitä, että sen alueelta ei ole odotettavissa rosvohyökkäyksiä Neuvostomaata vastaan.

Sen, minkä Suomi on saanut ja olisi voinut saada Neuvostoliitolta, on se saanut ja olisi voinut saada vain hyvällä, mutta ei pahalla. „Suomi ei voi koskaan saavuttaa mitään väkivalloin“, on Juhana Vilhelm Snellman aikoinaan sanonut. Nuo sanat

Neuvostoliiton ilmavoimat ovat pommitaneet Bukarestia, Ploeshtia ja Königsbergiä

Syyskuun 14 päivän vastaisena yönä Neuvostoliiton ilmavoimat pommittivat Königsbergin, Bukarestin, Ploeshtin sekä Romanian muiden kaupunkien sotilaallisia kohteita.

Kaikissa yllämainituissa kaupunkeissa syttyi suuria tulipaloja. Ploeshti, Romanian näteollisuuden keskus, on tulen vallassa.

Kaikki Neuvostoliiton lentokoneet, yhtä lukuunottamatta, palasivat aseimiinsa.

pitävät varmasti paikkansa ainakin sikäli, että Neuvosto-Karjalan maita ei luovuteta niille „heimoveljille“, jotka ovat tulleet anastamaan niitä rosvon oikeudella. Mannerheimiläis-waldenilais-rytiläisten „valloittajain“ ainoaksi „saavutukseksi“ ja „valloituksesi“ jää kolme kynnärää multaa heidän surkean seikkailunsa osanottajille, itku ja hammasten kiristys sodan ruutelemalle Suomen kansalle.

ri alkoi karkeasti kysellä Gertiltä, mitä hän täältä hakee ja miksi hän oli tullut rajalle. Ylpeä norjalainen nuorukainen Gert Hansen vastasi rauhallisesti:

— Olen tullut isäni haudalle sanomaan jäähyväisiä suurelle norjalaiselle isänmaanystäväälle ja katsomaan silmästä silmään kansamme petturiä, joka antoi isäni ilmi fascisteille. Se petturi olet sinä, pormestari Kristiansen.

Gertin sanat panivat Kristiansenin vapisemaan. Hypähtäen paikaltaan hän yritti nyrkinkäällä kaataa rohkean nuorukaisen, mutta Gert Hansen veti taskustaan revolverin ja ennenkuin Kristiansen ehti lyödä häntä päähän nyrkillään ampui Gert kolme laukausta petturiä kohden. Kaikki kolme kuului sattuivat maaliin. Ampuessaan Gert huusi:

— Isän puolesta! Norjalaisten

Nälkä rintamalla, nälkä selustassa

Alikersantti Martti Hietamäel Kpk 4826, kirjoittaa Kairosta, Vaasa, Rantakatu 26, syyskuun 9 päivänä 1942:

„Onko teillä hyvin huono sa-
piska? Nälkä on niin laiha, että
ei tarvitse pelätä muita
kultejakin kuin luumätä. Siellä
on ollut hyvin huono ruoka“.

Sotamies Toivo Suoratielle, 8
7864, kirjoittaa eräs hänen
verinsä:

„Meillä on nyt huono huol-
to, kun ei ole ollut leipää tä-
y-
tarpein. Sen mukaan muu-
On täitä ja kaikkea mitä
saattaa olla, kun ei saa saunaa
ja puhtaita vaatteita. Nytkin
olen niin musta ja laiha kuin
kervatikk. Kyllä olisi aika
lappua koko rulljanssin“.

Sotamies Veikko Rissanen, 1
2160, kirjoittaa veljelleen
Rissaselle:

„Poikia harmittaa, kun mei-
tuosta vatsan kohdalta
kuketa poikki, sillä meillä on
hän helvetin pieni tuo muona-
mos, että sen jaksaa syödä

aina aamiaisaikana ja päivällä
saa tyytyä lämpimään veteen,
jossa on voinut uida eräs ryy-
nin kappale“.

Kaikki yllämainitut nälkäkir-
jeet on kirjoitettu sen jälkeen,
kun Suomen yleisradio tämän
vuoden toukokuun alussa suurel-
la kohinalla toittotti, että ne Itä-
meren surullisenuuluisat „jää-
esteet“ olivat vihdoinkin pois-
tuneet ja että Saksasta oli saatu
hirmumäärät viljaa. Jahvettiikin
kielsi nälkäistä kansaa syömästä
selluloosaa, kun kerran muka-
vehnääkin oli niin paljon, että
vaikka hänessä uisi. Sanoimme
silloin, että nuo leukavat puheet
olivat samanlaista propaganda-
jorinaa kuin aikaisempi ruikutus
„jääesteistä“, että se oli propa-
gandaa leivän asemesta. Propa-
gandaposeetiiviin oli vain vaihdet-
tu levyä — siinä kaikki.

Nyt saapuu kaikilta tahoilta
mitä hälyyttävimpiä tietoja nälän
kiristymisestä entisestäänkin, se-
kä rintamalla että rintaman taka-
na. Suomen viranomaiset ovat
aloittaneet hurjan ajojahdin niitä
kansalaisia vastaan, jotka uskel-
tavat puhua nälästä. Mutta kuten
„Arbeta bladet“ äskettäin
sattuvasti huomautti, ne eivät
voi kieltää ihmisiä kamalasti laihtumasta.

Elintarviketilanteen hälyyttä-
vää kärjistymistä osoittaa sekin,
että yksinpä iikooällääinen
„Ajan Suuntaakin“ syyt-
tää hallitusta kykenemättömyy-
destä hankkia kaupunkien väes-
tölle edes leipää, muista elintar-
vikkeista puhumattakaan.

Pata kattilaa soimaa. „Ajan
Suunta“, Hitlerin uskollisimpien
kätyrien äänitorvi, on parhaansa
mukaan auttanut hallitusta syök-
semään Suomen kansaa siihen
kurjuuden kuiluun, josta sitä ei
pelasta mikään muu kuin pikai-
nen sodan lopettaminen, sota- ja
nälkähallituksen kukistaminen,
lapualaisten sotaprovokaattorien
tilille vetäminen.

CHURCHILL STALINISTA

Selostaessaan Englannin ala-
huoneessa matkaansa Neuvos-
toliittoon, pääministeri Chur-
chill antoi seuraavan lausun-
non Stalinista:

„Venäjälle on suuri onni,
että sen kärsimysten hetkel-
lä sen johdossa on tuo suu-
ri ja luja sotapäällikkö.
Stalin on suuri ja voimakas
persoonallisuus, joka täysin
vastaa niitä myrskyisiä ai-
koja, joita hän joutuu elä-
mään. Hän on mies, jolla
on ehtymätön rohkeus ja
tahdonvoima, koruton ihmi-
nen, välitön, vieläpä jyrkkä-
sanainenkin keskustelussa.
mitä minä, alahuoneessa
kasvaneena en saata olla pi-
mättä arvossa, ja varsinkin,
koska voin jossain määrin
sanoa samaa itsestäni. Stali-
nilla on ennen kaikkea se
vapauttava huumorintaju,
jolla on erittäin suuri mer-
kitys kaikille ihmisille ja
kaikille kansakunnille ja
varsinkin suurmiehille ja
suurille johtajille. Stalin te-
ki minuun sellaisen miehen
vaikutuksen, jonka viisaus
on syvää ja kylmäveristä ja
joka on täysin vapaa kai-
kenlaisista harhakuvitelmis-
ta. Uskon, että minun on-
nistui antaa hänelle var-
muutta siitä, että me olem-
me hyviä ja uskollisia tove-
reita tässä sodassa, mutta
senhän tulevat osoittamaan
teot, eivätkä sanat“.

Itämeren maiden nuo- riso lähetetään pakko- työhön Saksaan

Liettuan, Viron ja Latvian
saksalainen valtakunnankomis-
saari on julkaissut sanomaleh-
dessä „Deutsche Zeitung
in Ostland“ määräyksen,
jonka mukaan näiden maiden
miespuolinen nuoris, joka on
syntynyt vuosina 1921-23,
lähetetään Saksaan niinsanot-
tua „työvelvollisuutta“ suorit-
tamaan.

NORJALAISIA SANKAREITA

Ruotsin ja Norjan rajalla si-
jaitsevan pienen Skulerudin kau-
pungin asukkaat vihaavat poliisi-
mestari Kristiansenia, joka on
tunnettu juoppo ja salakuljetta-
jien apuri.

Kun saksalaiset valtasivat
Norjan, niin juoppo poliisi mä-
rättiin Skulerudin pormestariksi.
Paitsi muita konnuuksia, hän al-
koi käyttää norjalaisia isän-
maanystäviä, jotka pakenivat
Skulerudin kautta Ruotsiin.

Eräänä varhaisena keväämu-
na ryhmä norjalaisia isänmaan-
ystäviä yritti mennä Ruotsin ra-
jan yli. Kristiansen käyttäsi tätä
ja antoi ilmi fascisteille. Kiinni-
joutuneiden joukossa oli Per
Hansen Olost, tunnettu norja-
lainen isänmaanystävä. Hitleri-

läiset olivat julistaneet hänelle
kuolemantuomion, mutta eivät
olleet mitenkään saaneet häntä
käsiinsä. Kurja fascististen ros-
vojen käytyri Kristiansen auttoi
heitä.

Per Hansen vietiin mestaus-
lavalle. Elämänsä viimeisillä het-
killäkin hän rohkeasti puolusti
Norjan vapautta ja julisti Neu-
vostoliiton sankarillista taistelua.

Tieto Per Hansenin teloituk-
sesta levisi salaman nopeudella
ympäri Norjan. Seuraavana
aamuna Per Hansenin teloituk-
sen jälkeen hänen vanhin poi-
kansa Gert jätti hyvästit äidil-
leen ja pikku veljelleen. Äiti ei
pidättänyt poikaansa. Siunaten
poikansa matkalle hän sanoi jää-
hyväisiksi: „Poikani, tule sellai-
seksi kuin isäsi oli“.

Gert Hansen oli päättänyt kos-
taa isänsä puolesta. Hän lähti
Skulerudiin. Kristiansen huomasi
heti hänen saapumisensa. Pettu-

Kun JR 54 sotilaat joivat saksalaisten suihin aiotut viinat ja vapauttivat toverinsa vankilasta

Sotamies Eino Laine 3. divisioonan 7. patterista kertoo:

Kun JR 54 sai määräyksen lähteä rintamalle majoituspaikastaan Kajaanista, niin yritti KENRAALI LAHDENPOHJA pitää puhetta, mutta sotilaat keskeyttivät hänet huudellen: „Mistä johtuu, ettei meille anneta meille kuuluvia viina-annoksia? Me neekö ne saksalaisten suihin?“

Kun pojat eivät saaneet vastausta kysymyksiinsä, päättivät he toimia itse. Pojat menivät yöllä viinakauppaan pikakiväareillä ja kranaatinheittimillä aseistettuina, ja tyhjänsivät sen. Poliisit yrittivät sekaantua asiaan. Syntyi yhteenotto, jossa kaksi poliisia ja kaksi sotamiestä sai surmansa sekä

muutamia siviili-ihmisiä haavoittui. Yöllä pojat kantoivat viinakau-pasta saksalaisten suihin aiotut viinat kasarmiin ja jakoivat ne tovereilleen. Joku majuri, jonka nimeä en muista, yritti häiritä poikien rintamallälhtökekkereitä määräten miehet nukkumaan ja sammuttamaan valot. Pojat tekivät työtä käskettyä ja ampuivat pikakiväareillä sähkölamput rikki. Yön pimeydessä ottivat sotilaat tuon majurin käsiteltäväkseen ja mukiloivat sitä niin pahasti, että se vai-keasti sairaana tuotiin sairaalaan, jossa minäkin makasin. Majurin näin omin silmin ja tuntui siltä, ettei siitä miehestä tämän jälkeen ollut poikien häiritsijäksi.

Läksiäiskekkerit pidettyään pojat ryhtyivät rauhallisesti nukkumaan. Muutamia poikia jäi vielä eteiseen sekä ulos. Poliisit vangitsivat heidät. Kun pojat kasarmissa saivat tämän tietää, niin painelivat he pikakiväareineen ja kranaatinheittimineen vapauttamaan tovereitaan vankilasta. Poliisien oli suostuttava poikien vapauttamiseen.

Seuraavana päivänä, kun poikia lähdettiin viemään rintamalle Rukajärven suunnalle, yritti KENRAALI LAHDENPOHJA puhella pojille, mutta hänen oli keskeytettävä puheensa ja otettava hatka, sillä pojat avasivat ilmaan voimakkaan kivääri- ja pikakiväaritulen.

Sotavankien ja yliloikkarien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

EI PIDÄ OLLA HÖYNÄ

Sotamies Arvo Welinille, 1 Kpk 2522, kirjoittaa hänen veltensä sotamies Erkki Welin, 1 Kpk 4862:

„Olet päässyt jo huilaamaan, niinkuin on tapana sanoa, kun pääsee vähän niinkuin taakse. Vaan samapa sillä missä ollaan, sillä kun sanotaan, että mennään huilaamaan, niin alkaa vasta oikein liikettä. Sitä on heti vaikka mitä pirun hommaa, että ei tahdo keritä joka paikkaan millään. Päivät

hommissa ja yöt vartioida her-roja, aina kun on olemassa jonkunlainen partiovaara.“

Sellaistahan se on, kun antaa Mannerheimin upseerien jallittaa itseään. Mutta ei pidä antautua höynäksi. Parasta on jättää her-rojen upseerien vartiointit ja muut hommat ja painua kotinur-kille kunnolliseen lepoon koko sotahommasta. Antaa upseerien vartioida itse itseään. Mitä pirua se sotamiehelle kuuluu, jos her-rat henkensä menettävätkin, sillä sitähan ne ovat tulleet hake-maankin.

Miten hitleriläis-mannerheimiläis-anastajia tuhoaa Karjalan rintamalla

Barentsin merellä viime päivinä tuhottu saksalainen sukellusvene ja upotettu suuri kuljetusalus.

Neuvostojoukko-osaston tiedusteluryhmä eräällä rintamamosallamme valtasi yöllä äkkirynnäköllä valkosuomalaisen ampumahaudat ja piti niitä tunteja hallussaan. Surmattiin 140 mannerheimiläistä ja tuhottuaan kaksi raskasta konekivääriä ja yhden korsun tiedusteluvetäytyivät takaisin.

Leningradin rintamalla

Volhovan suunnalla neuvostojoukot ovat syyskuun 13 pnä Sinjavinon seudulla murtaneet saksalaisten luovut-linnoittamat puolustusasemat ja vallanneet erään asutuskeskustan. Taistelussa on surmattu 1.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria, tuhottu 8 saksalaisten hyökkäysvaunua, 14 tykkiä, 20 konekivääriä ja 20 korsua.

Suomenlahdella on upotettu vihollisen 10.000 tonnin kuljetusalus.

Onnen riemu vaihtui surun kyyneliin

JOKU aika sitten kaatui Suomessa värillä helsinkiläinen alikersantti Tauno Roininen (1 Kpk 4860). Hänen taskustaan löydettiin Sirkka Heinosen (Helsinki, Turja A. 27) lähettämä kirje, jossa se notaan:

„Varmaan hymyillen tavatessamme hyväilemme vielä. Sur-keudumme toistemme sylleilyyn. Silloin nautimme onnemme ri-musta.“

Niin ei kuitenkaan käynyt. Onnen riemu vaihtui surun kyyneliin. Sirkkan sulhanen, Tauno Roininen, oli mukana Mannerheimin armeijassa rosvomaas-Neuvosto-Karjalaa ja sai sen mukaisen kuolemankin.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 97
1942

RINTAMALEHTI

Tiistaina
syyskuun 22 pnä

„Ajan Suunta“ uhkailee

Liikollien äänenkannattaja „Ajan Suunta“ on nostonut palstoillaan kiukkuisen ajojahdin sotaan väsyneitä Suomen työläisiä vastaan. Se toteaa, että Söör-näisistä, Helsingin työläiskau-punginosasta, lähtee liikkeelle „vaarallisia“ rauhanhuhuja. La-puolaisuhiligaanien totuttuun ta-paan se koettaa pelotella ja ter-rorisoida Söörnäisten asukkaita, väittäen näiden tahtovan „auttaa vihollista“.

Kun liikolli pelottelee Söörnäis-ten asukkaita, on nuo uhkailut tarkoitettu Suomen työläisille yleensä. Lahtari hioo puukkoaan pannaakseen toimeen verilöylyn näiden Suomen kaupunkien työ-läiskortteleihin jääneiden naisten, vanhusten ja lasten keskuudessa, jotka onnettoman sodan aiheut-taman nälän ja kurjuuden kou-riksa kamppaillessaan odottavat miehään, poikiaan ja isiään pois rintamalta ja ilmaisevat rau-hankaiputaan. Lapualaiset mur-hamiehet ja muilutusmestarit ovat tunnetusti aina olleet suuria „urhoja“ silloin, kun ovat pääs-seet lahtaamaan ja pieksämään turvattomia, aseettomia ihmisiä.

„Ajan Suunnan“ hermostuneisuus ja katkera kiukku on ajan merkki. Lapualaiset „Suur-Suo-mi“-kiukkoilijat aavistavat nyt rosvounelmiensa raukeavan ai-maaksi ja purkavat voimatonta kiukkuaan työläisnaisiin ja -van-huksiin.

Kuinkahan kauan aseistetut työmiehet aikovat sietää liikolli-huligaanien uhkailuja? Koskahan he huomaavat, että heille on sekä välttämätöntä että mahdol-lista kääntää aseensa lapualaisia ja muita sotahujuja vastaan?

Kuinka keljuja viskaaleita taltutetaan... Jos ei mukiloiminen auta, niin lyijy auttaa

3. PRIKAATIN 1. PATALJOONAN SOTAMIES VÄINÖ PIIMÄSILTA, KOTOISIN HOLLOLAN PITÄJÄSTÄ, KERTOO:

Meidän 4. komppanian pojat olivat kylästyneitä sotaan. Komppanian komentajan kapteeni Raip-palon määräykset jättivät melkein aina täyttämättä, tai täyttivät ne puolimaaisesti. Jos poikia käskettiin maastoesteitä ja juoksuhautoja kaivamaan, niin pojat makailivat pillossa päivää paistatellen. Eikä sinne etulinjoille ollut hyvä mennä-kään, sillä Puna-armeijan tarkka-ampujat nitistivät melkein joka päi-vä pari miestä komppaniastamme. Heti, kun avasi korsun oven, vinkui tarkka-ampujan kuula korvissa.

Kun komppanian komentaja kielsi kuuntelemasta Puna-armeijan lähettämää kenttäkaiuttimilähetyksiä, niin pojat järjestivät kuuntelun yöllä. Kun kaiuttimella alettiin puhua, niin vartiomies herätti pojat, jotka painuivat ulos kuuntelemaan lähetyksiä.

Kun komppanian komentaja Raippalo kaikista yrityksistä huoli-matta ei saanut poikia tottelemaan, niin yritti hän lohduttaa itseään ja nostaa sisuaan käyttämällä runsaammin väkijuomia. Mutta kun tämäkään ei auttanut, katsoi pataljoonan komentaja majuri Saare-lainen parhaaksi vaihtaa kapteeni Raippalon sotahuiluun luutnantti Paukkuun.

Kun tämä Paukku yritti räyhäämällä ja huutamalla taltuttaa poikia, niin pojat alikersantti Honkasen johdolla mukiloivat sitä niin, että hän joutui makaillemaan muutaman päivän sängyssään, eikä sen jälkeen palannut komppaniaan. Luutnantti Paukku joutui luovutta-maan komppanian takaisin kapteeni Raippalolle.

Kun pojat saivat kuulla, että luutnantti Paukku oli antanut ali-kersantti Honkasen sota-oikeuden tuomittavaksi mukiloimisestaan, niin muutama päivä sen jälkeen luutnantti Paukku löydettiin kuol-leena metsästä. Kuula oli lävistänyt kaulan.

Luutnantti Paukun kohtalo oli opiksi kapteeni Raippalolle. Kap-teeni Raippalo ei tämän jälkeen uskaltanut viedä sota-oikeuteen Kähköä, Lin-jille. Hän ei myöskään uskaltanut viedä sota-oikeuteen Kähköä, Lin-jille. Hän ei myöskään uskaltanut viedä sota-oikeuteen Kähköä, Lin-jille. Hän ei myöskään uskaltanut viedä sota-oikeuteen Kähköä, Lin-jille. Hän ei myöskään uskaltanut viedä sota-oikeuteen Kähköä, Lin-jille.

Sotavankien ja yliloikkarien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

Miten hitleriläis-mannerheimiläisiä anastajia tuhoaan Karjalan rintamalla

Syyskuun 15 päivänä Punaisen armeijan joukkoyksiköt eräällä Karjalan rintaman loholla valtasivat yllättäen valko-suomalaisten linnoittaman tärkeän kukkulan. Kukkulalta paetessaan vihollinen jätti taistelu-tantereelle 2 konekivääriä, 4 pikakivääriä, useita konepistooleita ja 50 kaatunutta sotamiestään.

Viime päivinä mannerheimiläiset ovat tehneet lukemattomia yrityksiä kukkulan takaisin valtaamiseksi, mutta kaikki heidän hyökkäyksensä on torjuttu. Näissä taisteluissa vihollinen on menettänyt 350 sotamiestä ja upseeria kaatuneina ja haavoittuneina.

Toisella rintamamosalla eräät Punaisen armeijan joukkoyksiköt hyökkäsivät sivustalta saksalaisten aseisiin ja valtasivat ne. Viisitoista tuntia kestäneessä taistelussa saksalaiset menettivät 600 miestä kaatuneina ja haavoittuneina. Voittajat ovat saaneet arvokkaan sotasaaliin.

Muilla rintamilla

Volhovan rintamaosan joukot ovat Sinjavinin seudulla valloittaneet saksalaisilta vielä yhden linnoitetun puolustusaseman.

Eräällä Länsirintaman loholla neuvostojoukot ovat sitkeiden taistelujen jälkeen valloittaneet saksalaisilta tärkeän asutuskeduksen. Kolme päivää kestäneissä taisteluissa on tuhottu 4000 saksalaista sotamiestä ja upseeria, romutettu useita kymmeniä hyökkäysvaunuja, 11 tykkiä ja 6 kranaatinheitinpatteria. Neuvostojoukot ovat saaneet haltuunsa 15 tykkiä, yhden hyökkäysvaunun, 19 konekivääriä, suuren määrän konepistooleja ja muuta aseistusta.

Mozdokin suunnalla on Punaisen armeijan erään joukko-osaston tarkka-ampujaryhmä, johon kuuluu 26 miestä, tuhonnut viime viikkojen aikana 1.000 hitleriläistä.

ENNEN JA NYT

Ennen sanottiin: „Kuivi kokoon kuin lasareetin suurus“.

Nyt sanotaan: „Kuivi kokoon kuin Mannerheimin keväthyökkäys“.

Ne, jotka ennen olivat töörejä, ovat nyt fyysereitä.

Ennen rosvo hyökkäsi raahalsen matkamiehen kimppuun karjasta „Rahat tai henki!“

Nyt se karjuu: „Minä olen nimen heimo veljesi, joka olen tullut sinua vapauttamaan“.

Kuusipölkyistä hiottiin ennen selluloosaa. Nyt sitä pitää saada saksalaiseksi vehnäksi.

Ennen alettiin Suomenmaassa sadunkerronta sanoilla: „Oli kerran“.

Nyt se alkaa näin: „Päivän virallinen tiedonanto kuuluu“.

Missä saksmanni, siellä nälkä ja kurjuus

Mitä pitemmälle sota jatkuu, sitä raskaammaksi käy miehittettyjen maiden kansojen asema. Norjassa, Liettuassa, Latviassa, Belgiassa y.m. maissa nälänhätä on aivan yleinen. Saksalaiset ovat ryöstäneet nämä maat putipuh-taaksi.

Mutta tällainen tilanne ei voi kauan kestää. Tiedot näistä maista osoittavat, että nälkiintyneiden kansojen viha saksalaisia anastajia vastaan kasvaa, se

muuttuu usein sabotaashiteiksi, jopa aseelliseksi yhteentörmäykseksi miehittäjien ja väestön välillä.

Latviassa esimerkiksi saksalaisten on ollut pakko kuolemantuomion uhalta talonpoikia säilyttämästä aseista. Mutta näitä määräyksiä ei kuitenkaan totella. Latvian ja muiden miehittettyjen maiden kansat odottavat sopivaa hetkeä koettaakseen saksalaisille anastajille.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 98
1942

RINTAMALEHTI

Perjantaina
syyskuun 25 pnä

Kolmannen prikaatin tuho

T.k. 16 pnä julkaistiin lehdes-sämme 3. prikaatin 1. pataljoonan 3. komppanian sotamiehen Toivo Lahtisen kirjoitus, jossa hän varotti 3. prikaatin sotilaita, etteivät he antaisi sotahullun eversti Autin tapattaa itseään. Kirjoituksessa sanottiin:

„3. prikaatin entinen komentaja eversti Savonjousi tapatti muutamassa päivässä 900 miestä. Samanlainen sotahullu äijä on nykyinen 3. prikaatin komentaja eversti Autti. Hän on jo tapattanut ja saattanut raajarikoiksi useita satoja, siitä huolimatta, vaikka ei ole ollut suurempia sotatoimiakaan... Te olette kuoleman omat, jos edelleenkin tottelette tuon sotahullun käs-kyjä“.

Viime päivien tapahtumat ovat osoittaneet, kuinka oikeassa sotamies Lahtinen oli varottaessaan entisiä tovereitaan. Sen jälkeen, kun Punaisen armeijan joukko-osastot olivat syyskuun puolivälissä valloittaneet erään tärkeän kukkulan Karhumäen suunnalla, ajoi sotahullu Autti miehiään toistuneisiin epätoivoisiin hyökkäysyrityksiin kukkulan takaisinvaltaamiseksi. Autti ei saanut aikaan muuta kuin sen, että tapatti ja haavoitti kolme päivää kestäneissä taisteluissa lähes 1.000 miestä. Prikaatista ei jäänyt jällelle muuta kuin surkeat rippeet.

3. prikaatin surullinen kohtalo on varoittava esimerkki kaikille niille Suomen armeijan sotilaille, jotka vielä nytkin vitkas-

(Jatkuu 3. siv.)

KARHUMÄEN SUUNNALLA

— Miehittäkää tuo kukkula!
— Anteeksi, herra majuri, ei se ole mikään kukkula. Se on meidän 3. prikaatimme eilisen hyökkäysyrityksen jälkeen.

Suurlakko Luxemburgissa jatkuu

Lontoo. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että suurlakko Luxemburgissa, joka on puhjennut noin pari viikkoa sitten, jatkuu vielä nytkin. Saksalaiset viranomaiset ovat ryhtyneet tämän johdosta raakalaismaisiin toimenpiteisiin, yrittäen häätää koko Luxemburgin väestön asuinpaikoiltaan. Mutta tästä huolimatta luxemburgilaiset eivät kuitenkaan lannistu, vaan jatkavat taistelua.

Kiivaita taisteluja Karjalan rintamalla

Neuvostojoukot karkoittaneet valko-suomalaiset puolustusasemistaan

Vihollinen menettänyt suuren määrän miehiä ja sotamateriaalia

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto julkaisi syyskuun 19 päivänä seuraavan tiedonannon:

„Eräällä Karjalan rintaman loholla neuvostojoukot tekivät yllättävän hyökkäyksen valkosuomalaisten puolustusasemia vastaan. Vihollinen perääntyi pakokauhun vallassa, jättäen taistelukentälle suuren määrän aseita ja ammuksia. Valkosuomalaiset tekivät useita vastahyökkäyksiä, mutta ne raukesivat kaikki tyhjiin. Taistelujen kulussa tuhottiin lähes kaksi komppania vihollisen sotilaita, yksi tykistöpatteri ja neljä raskasta konekivääriä. Neuvostojoukot saivat sotasaaliiksi yhden panssaritorjuntatykin, 10 konekivääriä, 2 radioasemaa, kiiväärejä ja kranaatteja“.

Syyskuun 21 päivänä Neuvostoliiton Tiedotustoimisto julkaisi uuden tiedonannon yllämainituista taisteluista, jossa muun muassa sanotaan:

„Vihollinen yritti vallata takaisin edellisinä päivinä menetetyt asemansa, tehden useita vastahyökkäyksiä. Meidän joukkomme löivät takaisin vihollisen vastahyökkäykset, tuottaen sille suurta mieshukkaa. Kolme päivää kestäneissä taisteluissa neuvostojoukot tuhosivat lähes pataljoonan valkosuomalaisia ja 25 konekivääriä sekä vaimensivat 7 tykki- ja 6 kranaatinheitinpatterin tulen. Sotasaaliiksi on saatu yksi panssaritorjuntatykki, 16 konekivääriä, kaksi panssaritorjuntakivääriä, 4 radioasemaa ja muuta sotamateriaalia“.

Muilla rintamilla

Mozdokin suunnalla on kaikki saksalaisten hyökkäykset torjuttu. Yhdellä ainoalla rintamanosalla saksalaiset menettivät yhden päivän aikana 19 hyökkäysvaunua sekä 900 sotamiestä ja upseeria.

Voroneshinseudulla Punaisen armeijan joukko-osastot ovat torjuneet saksalaisten hyökkäyksiä. Yhdellä ainoalla rintamanosalla on kolmessa päivässä surmattu 3.000 hitleriläistä sotamiestä ja upseeria, tuhottu 5 kranaatinheitin- ja 3 kenttätykistöpatteria, 26 tykkiä, 8 hyökkäysvaunua ja panssariauto. Saksalaisilta on vallattu 2 tykkiä, 13 kranaatinheitintä, 46 konekivääriä, paljon kivääreitä ja muita taisteluvälineitä.

Verisiä taisteluja käydään Stalingradin liepeillä. Kaupungin puolustajat aiheutta-

Itärintamalla on kaatunut kaksi Hitlerin kenraalia

Mozdokin suunnalla on saanut surmansa saksalaisten 1. tankkarmeijan komentaja kenraali-
eversti von KLEIST.

Berlinissä on virallisesti ilmoitettu, että Novorossiskin suunnalla on kaatunut divisioonan komentaja kenraalimajuri ALBERT BUCK.

vat epätoivon vimmallalla eteenpäin pyrkiville saksalaisille hirveää vauriota. Yksistään syyskuun 20 pnä on tuhottu 2 rykmenttiä saksalaista jalkaväkeä, 11 hyökkäysvaunua, 89 autoa, 2 kenttätykistö- ja 8 kranaatinheitinpatteria. Neuvostojoukot ovat tehneet vastahyökkäyksiä ja työntäneet vihollista takaisin.

Pakinaa

UPSEERI OPETTAA

velimiestään

pinnaamaan

Vaasasta kotoisin oleva korpraali Lennart Hietamäki (1 Kpk 4826) kirjoittaa hienon veljensä vänrikki Leo Hietamä-

„Koeta nyt joka tapauksessa pysytellä ehjänä. Älä yritä olla uhkarohkea. Kypä pinnatakin saa, kun osaa pinnata taitavasti“.

Niinpä niinkin. Pinnaus on lo ja kunnioitettava asia. Vain vain, että Syvärin rintamalla kaatuneelta korpraali Lennart Hietamäki-vainajalta tavattiin paperien joukosta ei löytynyt tuon tarkempia eikä yksityiskohtaisempia pinnausohjeita hänen veljeltään, herra vänrikki Tuollaiset upseerimiehen laimat pinnausohjeet olisivat olleet neet tulla saatetuiksi laajasti Suomen armeijan sotamies-tietoon, vaikka vänrikki Hietamäki — kai „vaatimattomasti“ — tyytyi antamaan hyviä tarkoittavia neuvojaan ainoastaan omalle lähiselle veljelleen Alaisilleen, vieraille sotamiehille hän on tietenkin „sellainen kuiva ja tiukka pappi“ kuten vänskit yleensä kerskuvallaan.

Vänrikki Leo Hietamäki on saanut hyvillä neuvoillaan pelastetuksi veljensä Lennartin matkasta. Mutta se saattaa olla Lennartin oma syy, joka ei ehkä osannut pinnata kyllin taitavasti. Mutta oli miten oli, koska vänrikki Hietamäki pitää itseään olisi etulinjoilla olevilla rintamamihillä mielestämme syvästi kääntynä kaikista joukko-osastoista hänen puoleensa pyymälä, ettei hän kätkeisi kyntilänsä vakan alle, vaan antaisi sen lo-
niin väärille kuin vanhurskallekin.

Kirjeet, joissa pyydetään neuvoja siitä miten sotamiehen on tää upseerin mielestä „osata pinnata taitavasti“, on lähelettä siis osoitteella: Herra vänrikki Leo Hietamäki, 8 Kpk 8460.

Taavetti Tietäväinen

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
syyskuun 28 pnä

Hullu luulo

Muuan äskettäin vangiksi jou-

mut suomalainen upseeri, joka
puolusteltaessa myönsi sen yle-

sti tunnetun tosiasian, että
Suomen armeijan sotilaat ovat
rinpohjin kyllästyneet sotaan
hyvin haluttomia hyökkäyk-

„Olen varma siitä, että Suomi
nuostuisi solmimaan rauhan tyy-

tylmällä siihen alueeseen, jonka
Suomen armeija on tähän men-

Tämä omituinen „rauhantar-

„on yhtä kuvaava kuin nau-

ttavakin. Jos luullaan, että Pu-

ainen armeija tulee jättämään
saksakaanan Neuvostoliitolle kuu-

avaa maata vierasmaalaisille
nastajille, niin se on joko pyhää

tsinkertaisuutta tahi aito hitle-

(Jatkuu 2. siv.)

Suomen armeijan 3. prikaatin tuho

Lehtemme edellisessä numerossa kirjoitettiin siitä, miten neuvostojoukot Karhumäen suunnalla karkoittivat valkosuomalaiset puolustusasemistaan ja valloittivat erään tärkeän kukkulan. Tämän jälkeen suomalaiset tekivät useita vastahyökkäyksiä valloittaakseen kukkulan takaisin, mutta kaikki nämä yritykset menivät myttyyn. Vihollinen jätti taistelukentälle yli 1.000 miestä kaatuneina ja haavoittuneina.

Vangiksi saatu Suomen armeijan 3. prikaatin 1. pataljoonan sotamies Eino Paajanen kertoo yllämainituista taisteluista seuraavaa:

„Olin juuri vartiiossa, kun venäläiset avasivat hirvittävän tykki- ja konekiväärin tulen. Minä en ehtinyt edes toipua, kun olin jo puna-armeijalaisten vankina. Meidän vartioryhmään kuului 50 miestä, joista 15 konekiväärimiestä. Venäläisten hyökkäys oli niin yllättävä, ettei yksikään meistä ehtinyt tarttua edes aseisiin. Suurin osa tovereistani jäi virumaan kuolleena taistelukentälle“.

SAKSMANNI HAKEE LEIKKIPIIKOJA

Sotamies Jussi Nurmiselle, 2 Kpk 2635, kirjoittaa muuan hänen miestuttavansa:

„Omat miehet on viety tyyten, mutta sen sijaan väkeä täällä on, paljon saksalaisia, jotka herrastelevat komeissa pöksyissä, yökön siivet rinnassa, ja välittämättä teistä rintamamiehistä, tahtovat teidän vaimojanne ja sisarianne leikkiipiikseksi“.

Tämä kirje on nähtävästi päässyt livahtamaan sotasensuurissa istuvien urkkijain ohi, sillä tuskinpa se olisi muuten päässyt sotamies Jussi Nurmis-vainajan taskuun, josta se löydettiin hänen kaatuttuaan Syvärin rintamalla. Emme mainitse kirjeen lähettäjän nimeä emmekä osoitetta. Tahdomme säästää hänet niiltä ohranan kauhuilta, joilla Suomen viranomaiset ja propagandaherrat ovat niin moneen kertaan uhkailleet niitä kansalaisia, jotka uskaltavat kirjoittaa rintamamiehille saksammiin „huomaavaisuudesta“ heidän vaimojaan ja morsiamiaan kohtaan.

KAPINAYRITYS saksalaisten sotilaiden keskuudessa

LONTOO. Sanomalehti „Evening Standart“ kirjoittaa, että Kirkenäsin keskitysleirille Norjaan on tuotu äskettäin huo-

lellisesti vartioituna 400 vangittua itävaltalaisista sotamiestä, jotka yhdessä saksalaisten sotamiesten kanssa yrittivät järjestää kapinan Suomen rintamalla.

Helsingin pommitukset

Sotamies Toivo Salokantelelle, 7 Kpk 1271, kirjoittaa 31 p:nä elokuuta A. Salokannel, Helsinki, Maneesinkatu 8 B 31.

„Olet kai lukenut lehdistä tai kuullut minkälaiset pommitukset täällä taas on ollut. Ei ole koskaan ollut sellaista kauhun yötä H:issä kun oli pari yötä sitten. Hälyytys alkoi vähän yli 23 ja kesti klo 4 asti. Koko ajan oli sulkutulta ja ties minkä nimistä. Rysky ja paukkui koko ajan. Luulimme, että koko kaupunki on maan tasalla. Valtion muonavarastoon siihen Siltavuoren rantaan osui ja se paloi kokonaan, vieläkin savuaa rauniot. Aseman siipirakennukseen ja rautatien torille osui myös ja moneen muuhun paikkaan. Ei sellaista pommitusta ole vielä ollut näiden kahden sodan aikana“.

„SUOMEN SOSIALIDEMOKRAATTI“

myöntää elintarviketilanteen vakavuuden

„Suomen Sosialidemokraatti“ kirjoitti pääkirjoituksessaan syyskuun 17 päivänä:

„Helsingin ja muutamien muidenkin kaupunkien väestö on tähän asti kestänyt vaieten nälän. Viime viikkojen aikana se on toivonut joidenkin elintarvikeannosten suurentamista. Huoltoministerin tiedonanto osoittaa kuitenkin, että minkäänlaista annosten suurentamista ei tule. Tilanne suurissa väestökeskuksissa, erikoisesti vähäväkisten keskuudessa, on vakava. Tuoreiden vihannesten aika on kohta ohi ja eläminen tulee vielä raskaammaksi. Huomattava osa väestöstä on talven jälkeen

min paljon fyysisesti heikentynyt, että „nälän jakaminen kortilla“ ei voi enää jatkua ilman vakavia seurauksia“.

„Suomen Sosialidemokraatti“ on huutanut kilpaa muiden sotakiihkoilijain kanssa turmiota tuottavan sodan puolesta. Nyt sen on pakko avoimesti tunnustaa, että näin ei voi enää jatkua ilman vakavia seurauksia. Suomen miesten tuho rintamalla ja kansan kuoleminen nälkään selustassa on se, mitä nuo herrat ovat ajaneet takaa politiikallaan ja sen he ehdottomasti saavuttavatkin, jos kansa yhä edelleenkin sokeasti alistuu jatkamaan sotaa ja kuolemaan nälkään.

Jahvetin ylpeys

eli

saksmannien „kunnianosoitukset“ suomalaisten rintamamiesten vaimoja ja morsiamia kohtaan

„Karjalan Viesti“-nimisessä rintamalehdessä on äskettäin julkaistu tunnetun propagandahuijarin Jahvetin kirjoitus, jossa mainittu saksmannien „ystävä ja kylänmies“ agiteeraa suomalaisia rintamamiehiä rennosti luovuttamaan vaimonsa ja morsiamensa saksmannien sotaheiloiksi.

Jahvetin kirjoitus on herättänyt kiihkeää keskustelua ja yleistä suuttumusta sotamiesten keskuudessa, kuten eversti

Autin komentaman 3. prikaatin tuhon yhteydessä otetut vangit yhtäpitävästi kertoivat. Jahvetin ei ole siis onnistunut päästä ruokottomien tarkoitustensa perille. Tässä asiassa on suomalaista sotamiestä vaikea „huljauttaa silmään“. Jahvetin omia sanoja käyttäessämme — niin kierästi kuin Jahveti ja muut saksmannien lemmentäpönnöt tyydyttämistä huolehtivat propagandaherrat ovat sitä yrittäneetkin.

Jahveti on monessa radiopuheessaan julmasti uhkaillen koettanut terrorisoida niitä rintamamiesten omaisia, jotka kirjoittavat hänelle, kertovat saksmannien rel-

leystyksestä ja „valloituksista“ Suomen hamerintamalla. Sotamiehille hän on taas aina koettanut uskotella, että saksmannit ovat sellaisia kilttejä mammita poikia, jotka eivät edes katsokaan himoitin vaimon päälle.

Nyt, kun Jahveti on suureksi surukseen tullut huomauttamasta, että suomalaiset sotamiehet silloinkin uskovat enemmän omaistensa kirjeisiin kuin vartavasteen palkattujen propagandaviskaiden jorinoihin, vetää hän taas edelleenkin saksalaisella nuotilla. Hän koettaa „lohduttaa“ rintamamiehiä jaarittelemalla, kuinka „kunnia“ suomalaisille saksamannien tapaisille „urhoille“.

Toisin sanoen, herra Jahveti kääntää sinua, suomalainen rint-

Hullu luulo

(Jatkoa 1. siv.)

movelijien“ tuhoaminen vielä voimaperäisemmäksi.

Ei rauha, vaan kuolema odottaa suomalaisia sotilaita heidän polkiessaan Neuvosto-Karjalaa maita. Rauha ja vielä eloonjääneiden Suomen armeijan sotilaiden hengen pelastaminen ovat mahdollisia ainoastaan sillä ehdolla, että he eivät jää odottamaan surmaansa vieraalla maalla, vaan vetäytyvät Suomen rajan taakse.

Se, jolle elämä on kallis, se, joka tahtoo rauhaa, vaatii joukko-osastonsa siirtämistä Suomeen tahi lähteköön pois riisimäältä omin lupinsa.

AMERIKASSA

vaaditaan sodan julistamista Suomelle

New York. Useat Amerikan ammattiliittojärjestöt San Franciscossa ja Kaliforniassa vaativat kokouksiensa päätöslauselmilla Rooseveltia julistamaan sodan Suomelle.

Tällaisia vaatimuksia on esitetty useiden muiden kaupunkien ammattiliittojärjestöjen taholta.

JUGOSLAVIAN SISSIEN UUSIA VOITTOJA

Geneve. Jugoslavian sissit ovat saavuttaneet uusia voittoja taistelussa italialaisia miehittäjien joukkoja vastaan. Ankarien taistelujen jälkeen, joissa miehittäjät kärsivät suuria tappioita, sissit valtasivat Pasinin kaupungin.

Norjan työläiset vihaavat quislingiläisiä

Tukholma. Sen johdosta, että Norjan ammattiliittojärjestöjen johtajat ovat aikoneet lähettää vastustajiston Quislingin puoluekokoukseen, on 200.000 Norjan työläistä jättänyt anomuksen ammattiliitosta eroamisestaan. Tällä teollaan Norjan työläiset soittivat vielä kerran, että he aikasta sydämistään vihaavat quislingiläisiä, jotka ovat kavalat Norjan ja sen kansan.

Ruotsin kansa kannattaa norjalaisia isänmaanystäviä

Tukholma. Tukholman kansallisuustalossa pidettiin äskettäin kokouksen. Kokouksen pääpuhekeskeisenä oli: „Auttakaamme norjalaisia isänmaanystäviä!“ Tukholman kaupunkihallinnon puheenjohtaja piti tilaisuudessa puheen ja ilmoitti m.m., että

Slovenialaiset sissit räjäyttivät ilmaan saksalaisten sotilasjunan. Kymmeniä saksalaisia sotamiehiä sai surmansa. Banja Lukin edustalla käydyissä taisteluissa isänmaanystävät surmasivat 300 vihollissotilasta.

Amerikka puolustaa luxemburgilaisia

Washington. Amerikan Yhdistyneen valtioiden valtioiden johtaja Hult on jättänyt Luxemburgin Washingtonin lähettämälleen nootin, jossa lausutaan vakaumus siitä, ettei saksalaisten onnistu murtaa Luxemburgin kansan taistelutahoa, vaikka he käyttäisivät mitä raaimpia pakko- ja kiristyskeinoja luxemburgilaisia kohtaan.

Ruotsissa on kerätty 7.000 kruunua, jotka lähetetään norjalaisille isänmaanystäjille avustukseksi heidän taistelussaan saksalaisia vastaan. Sadat tuhannet ruotsalaiset kantavat erikoista rintaneulaa solidarisuuden osoitukseksi norjalaisia kohtaan.

„Natsit voivat tarjota nuorisolle vain kuolemaa“, sanoo Roosevelt

Ylioppilaiden kansainvälisen edustajakokouksen avaamisen johdosta Washingtonissa piti presidentti Roosevelt radiopuheen, jossa lausui m.m.:

„Hitleriläisen propagandan hysteerinen kiukku tätä edustajakokousta kohtaan on helppo ymmärtää. Koko maailma tietää, että natsit ja hitleriläiset voivat tarjota nuorisolle vain kuolemaa“.

Suomessa, Unkarissa, Bulgariassa, Romaniassa ja Italiassa quislingiläiset ovat perustaneet nuorisjärjestöjä, mutta „tämä nuoriso, — sanoo Roosevelt, on määrätty teurastettavaksi Itärintamalla, missä natsit tarvitsevat tykinruokaa epätoivoisiin yrityksiinsä murtaa Venäjän erinomaisen armeijan vastarintaa“.

LATVIAN KANSA KOSTAA

Syvällä saksalaisten selkäpuolella Latviassa toimii kymmeniä sissiryhmiä. Vuoden aikana latvialaiset sissit ovat tuhonneet 10 sotatarviketta kuljettanutta junaa ja kymmeniä kuorma-autoja, 2.000 polkupyörää ja muuta sotamateriaalia sekä räjäyttäneet 20 siitaa.

Saman ajan kuluessa latvialaiset isänmaanystävät ovat kaapanneet 10 saksalaisten sotatarviketta kuljettanutta kuorma-autoa, 1.072 kivääriä, kymmeniä konekiväärejä ja useita panssarintorjuntatykkejä. 1.700 saksalaista sotamiestä ja upseeria on saanut surmansa sissien kuulista.

— Se friske vanha kroppa. — sanoi Mannerheim, kun Saksa polkkaa tanssasi.

— Tuossa on sulle hiukan saksantaurin voitetta. — sanoi Ala-Härmän poika, kun ikkolin ampui.

Taavetti Tietäväinen.

MÄ ETTÄ TÄÄLTÄ ERKANEN...

NELJÄ VAINAJAA

„Suur-Suomi“-
unelma

TÄMÄN hautakiven alla lepää synnin hedelmä, jonka Kansallis-Osake-Pankin pääosakaita riivaama ahneuden perkele sekä parooni Mannerheimin suuruudenhulluus olivat maailmaan laittaneet ja joka neljäkolmatta ajastaikaa tekohengityksen avulla elettyään Karjalan piirakkaan läikähtyi ja niinkuin villakoppaan nukkunut matkamies viimeiseen uneensa uinahti. Vainajan edesmenon jurppien herra Rudolf Waldenia.

Mannerheimin
keväthyökkäys

TÄMÄN kummun alla lepää pienokainen, jota muuanna kevätpäivänä 1942 syntyväksi huutettiin, mutta joka syntymättä, vieläpä siitä mättäkin jäi, syystä että hänen pappansa, ankaran saksantaudin sairastuttuaan, olikin vanhempi kuin hän luuli. Siittämätöntä vainajaa muistelevat suurella surulla ja kaipauksella hänen kovaonninen pappansa ynnä estynyt mammasa, 60-vuotias neiti Fanni Luukkainen.

Hitlerin salama-
sota

TÄMÄN venäläisestä haapapuusta veistetyn jyrkän puuristin alla makaa vainaja, joka koipensa autuaasti oikasi siitä tällistä, jonka epäkohteliaat puna-armeijalaiset Moskovaan johtavilla teillä syksyllä 1941 hänellensä taritsivat. Vainajan äkkilähtöä tästä maailmasta itkevät von Antonescu, von Horthy, von Mannerheim ynnä muut Karjalan rahvaan saksalaiset heimoveljet.

Taru Saksan armeijan voittamattomuudesta

TÄMÄN hautakummun alla uinuu tuuhealla rintainen entinen impi, joka perhosen lailla Euroopan ristiin rastiin liitetä, kunnes Venäjän lakeuksilla puhaltavat myrskytuulet siipirikon hänestä tekivät. Tarun immen traagillinen kuolema on tehnyt Suomen marsalkkaan niin järkyttävän vaikutuksen, että hänen ylhäisyydellään on siitä lähtien aina housut märkinä.

SOTILAAN ÄÄNI

No 100
42

RINTAMALEHTI

Torstaina
lokakuun 1 pnä

HEIMOVELJIEN

LIITTOLAISET

Joka toiselle kuoppaa kaivaa, itse siihen lankeaa.

Neuvosto-Karjalaa valloittamaan lähteneet mannerheimiläiset „heimoveljet“ saavat yhä syvemmän tuntoa omissa nahoissaan tuon vanhan suomalaisen sananlaskun paikkansapitävyyttä. He ovat vieneet koko Suomen kansan mukanaan siihen kuoppaan, jota he kaivoivat Neuvosto-Karjalan työkansalle. He elivät miekan tupesta „vaivuttakseen“ Karjalan kansan omistamista rikkauksista, metsistä ja metsistä. Mutta onkin käynyt niin, että suomalaisten heimoveljien saksalaiset „liittolaiset“ ovat jo ehtineet „vaivuttaa“ Suomen kansan suurin osa siitä, mitä sille joskus on kuulunut.

Suomi on saksalaisen sotaväen miehittämä. Saksan fascistit ovat Suomen isäntiä. Saksalais-kätyren hallitus on jo surmauttanut ja silvotuttanut rammoiksi keltainen sataa tuhatta parhaassa iässä olevaa Suomen miestä. Suomen kansa näkee nälkää, sarmalla kun sen maa- ja karjatalouden tuotteet: perunat, lihat, siipikarja ja munat katoavat saksalais-„liittolaisten“ suihin, kuten me saksalaisilta kaapatuilla valloituksilla asiakirjoilla useasti todistaneet.

Suomen virkaherrat koettavat valta yleisöltä elintarvikkeiden sotatavaroita saksalaisten „heimoveljien“ kenttävarastoihin. Mutta eivät voi kaikista ponnistuksistaan huolimatta salata sitä,

(Jatkuu 4. siv.)

SAKSMANNI „LIITTOLAISENA“

„Hitler on nyt kauempana voitostaan kuin koskaan ennen“

Tukholma. Vapaamielinen ruotsalainen lehti „Eskiltuna Kuriiren“ kirjoittaa:

„Saksan armeija Neuvostoliitossa on taas uuden sotatalven kynnyksellä. Saksan kansalla, joka on saanut kärsiä jo niin paljon ja jonka hermot ovat ennestään jännittyneet, on edessä neljäs sotatalvi. On sanoin kuvaamatonta, millaisia kärsimyksiä fascistinen uusi järjestys on tuonut tullessaan. Eurooppa vaipuu yhä syvemmälle kurjuuteen ja puutteeseen. Euroopan kansat eivät jaksakaan edes kuvitella, millaiset kärsimykset heillä on vielä edessä, ennenkuin tämä sota loppuu. Kaikki tosiasiat osoittavat, että HITLER ON NYT KAUEMPANA VOITOSTAAN KUIN KOSKAAN ENNEN. Hänen tappionsa lähenee“.

Suomalainen sotamies! Jos et sinä tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut.